

MEDDELANDE

6 • 2009

En märkbar förändring i skogsägarnas vardag

- Projekt Skogsägarnas myndighetskontakter

© Skogsstyrelsen december 2009

Projektledare

Patrik André

Projektgrupp

Nils Carlborg

Lars-Göran Eriksson

Anna F Strömbäck

Cecilia Persson

Styrgrupp

Carl Appelqvist, projektägare

Johan Eriksson

Mikael Norén

Magnus Viklund

Ann-Christine Bärback

Samverkansgrupp

Mats Blomberg, Södra Skogsägarna

Göran Johanson, Holmen Skog

Anders Nylén, Länsstyrelsen Stockholm

Tomas Pettersson, Naturvårdsverket

Peter Staland, LRF Skogsägarna

Ulf Sandström, SMF

Peter Wenster, Sveriges Kommuner och Landsting

Samverkansgruppen har fått information och kommit med värdefulla synpunkter under arbetets gång. De avvikande meningar som framförts av samverkansgruppens ledamöter redovisas inte i rapporten.

I vissa fall återfinns dessa i stället under remissyttrandena.

Illustratör

© Louise Elm

Upplaga

finns endast som pdf-fil för egen utskrift

ISSN 1100-0295

BEST NR 1571

Skogsstyrelsens förlag

551 83 Jönköping

Innehåll

1	Förord.....	1
2	Sammanfattning	2
3	Inledning	4
3.1	Uppdraget.....	4
3.2	Med uppdraget som utgångspunkt och bred samhällsnytta som mål ...	4
3.3	Avgränsning	5
4	Projektets genomförande.....	6
4.1	Informationsinhämtning	6
4.2	Samverkansgrupp	6
4.3	Remissförfarande	6
5	Nuläge – slutsatser och antaganden.....	7
5.1	Finns det ett problem?.....	7
5.2	Skogsägarna	8
5.3	Övriga skogsbruket	8
5.4	Skogsstyrelsens roll	9
5.4.1	Produktionsmålet.....	9
5.4.2	Miljömålet	9
5.4.3	Sektorsansvar och skogliga sektorsmål.....	9
5.4.4	Miljökvalitetsmålet Levande skogar	9
5.4.5	Arbetssätt.....	9
5.5	Samverkansgrupper.....	10
5.6	Utvecklade förutsättningar	10
6	Förslag och överväganden	11
6.1	Översikt.....	11
6.2	Samverkan.....	11
6.2.1	Nationell samverkansgrupp.....	11
6.2.2	Regional/Lokal samverkan.....	12
6.2.3	Kompetenssamverkan	13
6.3	Tydlighet genom utbildning och rådgivning.....	13
6.3.1	Översikt	13
6.3.2	Webbinformation	13
6.3.3	Telefonrådgivning	14
6.3.4	Tryckt material	14
6.3.5	Skogsdagar och utbildningar	14
6.3.6	Personlig kontakt - fältrådgivning.....	15
6.4	Enkelhet genom samlad ärendeinlämning och handläggning.....	15
6.4.1	Inlämning av ansökningar	15
6.5	Samverkande handläggning.	17

6.5.1	Skogsdiken	17
6.5.2	Forn- och kulturminnen.....	18
6.5.3	Skogsbilvägar	19
6.5.4	Miljöfarlig verksamhet.....	19
6.5.5	Jakt och vilt	20
6.5.6	Vattenskyddsområden	20
6.5.7	Formellt skydd.....	21
6.5.8	Stöd.....	22
6.5.9	Omläggning av skogsmark.....	22
6.5.10	Tillkommande ärendedområden.....	22
6.6	Information som gör nytta	22
6.6.1	Nationell skogsdatasbas.....	23
6.6.2	Ej tillgänglig information.....	23
6.7	Strukturerad informationsspridning	24
6.7.1	Mina sidor	24
6.7.2	Det gröna kuvertet.....	25
6.7.3	Handläggningssystem.....	25
6.7.4	Mobil användning	25
7	Genomförande	26
8	Uppskattning av konsekvenser	27
8.1	Skogsägaren	27
8.2	Laguppfyllnad	27
8.3	Skogsnäringen.....	28
8.4	Skogsstyrelsen.....	28
8.5	Andra myndigheter	28
8.6	Ekonomiska beräkningar med kommentarer	28
8.6.1	Översikt	28
8.6.2	Kostnader för Skogsstyrelsen.....	29
8.6.3	Intäkter	32
9	Remissyttranden.....	35
10	Bilagor	42
10.1	Sammandrag av intervjuer	42
10.2	Sammandrag av skogsägarintervjuer	42
10.2.1	Skogsdikning och rensning	42
10.2.2	Fornminnen och kulturlämningar.....	43
10.2.3	Skogsbilvägar	43
10.2.4	Avsättningar av skyddsvärd skog.....	43
10.2.5	Jakt, vilt och skador.....	43
10.2.6	Allmänt om skogsägarnas myndighetskontakter.....	43
10.2.7	Information från myndigheter	44
10.3	Krångligt och besvärligt. Genomgång av några andra utredningar	45
10.3.1	Sammanfattning	45
10.3.2	Markägare om formellt skydd	45
10.3.3	Länsstyrelsen med ansvar för skogsfrågor på Gotland	46
10.3.4	Kunder och intressenter 2005.....	46

10.3.5	Webben och Mina sidor	47
10.4	Remissyttranden.....	48
10.5	Ekonomiska kalkyler	66
11	Litteratur/källförteckning	70

1 Förord

Det uppdelade myndighetsansvaret för en del skogsfrågor kan leda till att det blir krångligt för den enskilde skogsägaren. Det kan vara svårt att veta vilken myndighet man ska vända sig till i olika frågor och ärendehanteringens kan därför ta alltför lång tid. Om det uppdelade ansvaret dessutom leder till varierande praxis mellan olika län och kommuner finns det ännu större anledning att se över arbets- och samverkansformerna oss myndigheter emellan.

I regleringsbrevet för 2009 fick Skogsstyrelsen uppdraget att utreda skogsägarnas myndighetskontakter. Uppdraget ligger i linje med Regeringens handlingsplan för regelförenklingsarbetet och kraven på ökad myndighetssamverkan.

En del förslag är inte självklara eller enkla att genomföra och därför föreslår vi att de utreds ytterligare. Ett exempel på detta är förslaget att Skogsstyrelsen får ett ökat samordningsansvar. Andra förslag är möjliga för Skogsstyrelsen att tillsammans med andra myndigheter realisera direkt. Fördjupad samverkan på alla nivåer och tydligare information är sådana exempel.

Viktigast är hur skogsägaren upplever kontakten med olika myndigheter och hur vi kan skapa känslan av "en väg in" oavsett vilken myndighet som kommer att handlägga ärendet.

Skogsstyrelsen är en av flera myndigheter som vill arbeta i den riktningen. Det kommer givetvis att ta några år. De förslag som vi här överlämnar till Regeringen kan göra processen snabbare för att åstadkomma en märkbar positiv förändring i skogsägarnas vardag.

Monika Stridsman
Generaldirektör
Skogsstyrelsen

2 Sammanfattning

Utredningen ger förslag på områden där vi ser att det ur ett brett samhällsperspektiv skulle vara effektivt att Skogsstyrelsen tar ett ökat samordningsansvar. Dessutom finns ett förslag på hur information kan tillhandahållas skogsägare¹ på ett effektivare sätt. Förslagen innehåller flera delar som ska ses som en helhet. Sammantaget ger det möjlighet till ”En märkbar förändring i skogsägarnas vardag”. Rapporten ger förslag på en inriktning. Själva genomförande måste göras i bred samverkan efter lämpliga utredningar, förstudier och försöksverksamhet.

Samverkan

Vår uppfattning är att myndigheterna, trots många bra ansatser, inte har synkroniserat sitt arbete tillräckligt väl. Med målet att aktuella myndigheter ska agera som en samlad, enhetlig och effektiv aktör föreslås därför fördjupad samverkan. Arbetet ska bedrivas tillsammans med företrädare för skogsägare och skogsbruk. På det nationella planet ska man klara ut hur processerna ska bli lättare och effektivare för alla parter samt hur regler ska tolkas och tillämpas. Samverkan inkluderar också kompetensfrågor och informationsmaterial.

Lokalt handlar det mycket om att odla bra personkontakter, upparbeta rutiner, arrangera kompetenssatsningar och underlätta handläggningen.

Tydlighet

Vår uppfattning är att det ofta är oklart hur regler ska tillämpas i det enskilda fallet. För att komma till klarhet med det föreslås:

Tydlig information om hela regelverket via webb, särskilda brevutskick telefonrådgivning, och riktade utbildningsinsatser.

Tydligare information om vilken särskild hänsyn som skogsägaren måste ta på den enskilda fastigheten. Se ”information som gör nytta”

Tydligare information om tillämpningen av reglerna i det enskilda fallet via fältrådgivning när det finns stora skyddsintressen.

Enkelhet

Vår uppfattning är att det upplevs som krångligt att en och samma aktivitet i skogen kan kräva kontakter med flera olika myndigheter. För att förenkla kontakter och handläggning föreslås att alla ärenden ska kunna lämnas in på samma sätt oavsett vilken myndighet som kommer att handlägga ärendet. ”En väg in” inlämning ska kunna ske via webbsidan ”Mina sidor”, elektroniskt eller pappersblankett, allt efter skogsägarens förutsättningar. När det gäller fornlämnningar och vissa dikesarbeten föreslår vi en fördjupad utredning om ändring av tillsynsansvaret för att undvika att flera myndigheter handlägger samma skogliga åtgärd.

¹ Med skogsägare menas i regel enskilda privata ägare.

Även en fördjupad samverkan inom jakt och vilt, vattenskyddsområden och formellt skydd föreslås.

Information som gör nytta

Det finns i dag mycket information i allmänna register som rör den enskilda fastigheten. En del av detta är nödvändigt att känna till för att ta hänsyn i skogs-skötseln. Informationen är i dag spridd på många datakällor, varav vissa är oåtkomliga för den enskilde. Annan information är pappersbunden och ibland inte areellt bestämd. Dessutom finns kvalitetsbrister i lägesbestämningen.

Vi föreslår därför en nationell skogsdatabas för att samla och kvalitetssäkra information. Ur denna ska information kunna tillhandahållas såväl till skogsägare som myndigheter, skogsentreprenörer, virkesköpande organisationer² och andra parter efter sekretess och integritetsbedömning. För skogsägare föreslås att all information om särskild hänsyn på den egna fastigheten tillhandahålls kostnadsfritt via utskick i "gröna kuvert" och i "Mina sidor". Andra parter ska få tillgång till informationen elektroniskt för vidare bearbetning i egna system och e-tjänster.

Vi noterar ett investeringsbehov hos olika myndigheter för att kunna digitalisera pappersbunden information, kvalitetssäkra lägesbestämningar och genomföra kompletterande inventeringar.

De föreslagna förändringarna ger förutsättning för minskat krångel för den enskilde och effektivare myndighetskontakter. Dessutom möjliggörs ett bättre skydd för kulturlämningar och hänsynskrävande områden. En viss positiv påverkan på skogsproduktionen är också trolig.

Sammantaget är detta en utökad roll för Skogsstyrelsen som är ekonomiskt betungande, främst under uppbyggnadsskedet. Någon direkt möjlighet att täcka kostnaderna genom avgifter, omprioriteringar eller intern rationalisering finns inte. Vi räknar dock med att förslaget är samhällsekonomiskt lönsamt även vid en försiktig beräkning.

² I virkesköpande organisationer inräknas här i regel skogsägareföreningarnas virkesköpande roll.

3 Inledning

3.1 Uppdraget

Skogsstyrelsen har i regleringsbrevet för 2009 fått i uppdrag att utreda skogsägarnas myndighetskontakter.

”En skogsägare har i sin företagsroll kontakter med olika statliga och kommunala myndigheter i frågor som rör skogsbruket. Detta uppdelade myndighetsansvar kan öka den administrativa bördan för den enskilde skogsägaren och riskerar också att leda till varierande regler och praxis mellan olika län och kommuner.

Skogsstyrelsen ska analysera och föreslå hur relevant information om skogsbruket från andra myndigheter på ett mer effektivt sätt kan tillhandahållas skogsägare. Skogsstyrelsen ska också föreslå vilka skogliga frågor, utöver myndighetens egna, som den skulle kunna ha ett samordningsansvar för skogsägare (”en dörr in”) och på vilket sätt detta skulle kunna ske. Förslaget bör belysa konsekvenser i form av kostnader för den enskilde skogsägaren och för myndigheterna. Skogsstyrelsen ska i arbetet samråda med berörda myndigheter. Uppdraget ska redovisas till Regeringskansliet (Jordbruksdepartementet) senast den 31 december 2009.”

3.2 Med uppdraget som utgångspunkt och bred samhällsnytta som mål

Uppdraget utgår från den enskilde skogsägaren i sin företagarroll. I allt väsentligt inkluderar vi även virkesköpande organisationer och skogsentreprenörer. i utredningen. Det är viktigt eftersom dessa som utförare av skogliga åtgärder har stor påverkan på det som faktiskt händer i skogen. De berörs också till viss del av samma ”risk för administrativ börda” som skogsägare och dessutom ett stort ansvar för genomförandet av skogspolitiken.

Vi har även tagit hänsyn till det så kallade regelförenklingsuppdraget som drivs med målet ”En märkbar förändring i företagets vardag³”. Regelförenklingen ska ske i samråd med och för näringslivet och man pekar på att samverkan mellan myndigheter är viktig. Regelförenkning handlar inte bara om förenkning av regelverket, utan också att genom service, samverkan och tillgänglighet som medel nå effektivitet.

Ytterligare ett viktigt underlag är handlingsplanen för den svenska eFörvaltningen⁴ med målet ”Så enkelt som möjligt för så många som möjligt”. Ett av fyra insatsområden för eFörvaltningen är ”Regelverk för myndighetsövergripande samverkan och informationshantering” där man pekar på att förvaltningen ska agera som en ”samlad och enhetlig aktör” när det gäller informationshantering.

³ En märkbar förändring i företagets vardag. Regeringens handlingsplan för regelförenklingsarbetet. Näringsdepartementet N8009.

⁴ Handlingsplan för eFörvaltning. Nya grunder för IT-baserad verksamhetsutveckling i offentlig förvaltning. Regeringskansliet 2008

Inspire⁵-, och PSI⁶-direktiven är en del i detta. Ett annat insatsområde inom eFörvaltningen syftar till användarorientering av myndigheternas service där ”sektorsvis samverkansansvariga myndigheter” är en prioriterad fråga.

3.3 Avgränsning

I arbetet ingår inte att utreda frågor som kan behöva samordnas eller effektiviseras ur ett strikt myndighetsperspektiv.

Samordning av beredskapsåtgärder för krissituationer utreds i ett särskilt projekt och utelämnas därför här.

Det är framförallt myndighetsfrågor som rör skogsbruk på skogsmark som behandlats. Andra frågor, t ex skattefrågor och fastighetsbildningsfrågor har utelämnats.

Vi har inriktat oss mot områden där skogsägarna upplevt problem enligt de undersökningar vi gjort.

⁵ Genom Inspire-direktivet införs en europagemensam infrastruktur och gemensamma bestämmelser som rör utbyte, delning, tillgång och utnyttjande av offentliga rumsliga data och datatjänster som har förmåga att samverka.

⁶ EU:s PSI-direktiv, Public Sector Information, har som syfte att öka tillgängligheten till myndigheters handlingar. Offentlig information ska kunna användas för att skapa nya informationsprodukter och -tjänster.

4 Projektets genomförande

Utredningen har bedrivits av ett projekt inom Skogsstyrelsen. Samverkan har skett med myndigheter, skogsägar- och näringsföreträdare. Det är dock Skogsstyrelsen som står bakom rapporten i sin helhet.

4.1 Informationsinhämtning

Inom projektet har det inte genomförts några undersökningar för att statistiskt säkerställa fakta. I stället har vi gått igenom en stor mängd befintligt material och undersökningar. Vi har intervjuat ett urval av skogsägare, individuellt och i en fokusgrupp och genomfört en enkel enkät. Tolv skogsägare har intervjuats. Ytterligare nio har lämnat synpunkter. Syftet här har varit att exemplifiera och belysa olika fall. Dessutom har ett stort antal experter inom Skogsstyrelsens olika områden hörts.

4.2 Samverkansgrupp

Till samverkansgruppen inbjöds företrädare för närmast berörda myndigheter, skogsägarna och utförare av skogliga åtgärder. Gruppens uppgift var att bearbeta olika frågeställningar. I gruppen ingick LRF Skogsägarna, Naturvårdsverket, Länsstyrelsen i Stockholm, SMF-Skogsentreprenörerna, Sveriges kommuner och landsting samt Riksantikvarieämbetet.

Gruppen har inbjudits till två fysiska möten och tre telefonmöten. Rapporten och underlaget till den har skickats ut vid tre tillfällen under arbetets gång förutom remissomgången.

Länsstyrelsen i Stockholms län, Naturvårdsverket, Södra skogsägarna (Via LRF-skogsägarna) och Holmen skog (Via Skogsindustrierna) varit aktiva i gruppen och lämnat värdefulla bidrag. Övriga har inte deltagit i möten, men hållits informerade.

4.3 Remissförfarande

Efter att Skogsstyrelsen utarbetat ett förslag skickades detta ut på remiss till Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet, Sveriges kommuner och landsting, LRF skogsägarna, Skogsindustrierna, SMF skogsentreprenörerna, Länsstyrelsen i Jämtlands län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Stockholms län samt Lantmäteriet.

Rapporten har därefter bearbetats ytterligare med hänsyn till förslag och invändningar som framkommit i remissyttranden.

5 Nuläge – slutsatser och antaganden

5.1 Finns det ett problem?

I våra undersökningar har vi inte funnit något som motsäger problembeskrivningen att uppdelat myndighetsansvar kan ”öka den administrativa bördan” och ”riskerar att leda till varierande regler och praxis mellan olika län och kommuner.”

Tvärtom har våra iakttagelser stärkt den bilden. Vi har uppfattat det som att:

- Skogsägare har sett det som krångligt när flera myndigheter blir inblandade i en och samma skogliga åtgärd. Det är framför allt dikesrensningar och fornminnen som nämns.
- Bemötandet uppfattas som viktigt. Inte bara det personliga bemötandet i det enskilda fallet, utan också det sammanlagda. Bemötandet i avsättningsärenden nämns ofta.
- Vissa regelverk och skydd har bristande förankring hos skogsägarna.
- Myndigheternas sammanlagda hantering uppfattas inte som förutsägbar och rättssäker. Vi har mött skogsägare under våra intervjuer som följt rekommendationer hos en myndighet och sedan kallats till polisförhör av en annan.
- Det är svårt att få en helhetsbild över vilka regler som gäller och tolkningen av dem. Såväl skogsägare som tjänstemän kan känna osäkerhet.
- Det är alltför svårt att få en helhetsbild över vilka restriktioner som gäller på en enskild fastighet. Dels beroende på många datakällor, dels beroende av att alla restriktioner inte är klart uttalade.
- Tillsynsansvaret hos myndigheterna är till stor del organiserat efter de underliggande regelverken och sakområdena. Det är effektivt ur ett strikt förvaltningsperspektiv, men försvårar ur ett kundperspektiv. Denna indelning ställer ett stort krav på myndigheterna när det gäller samverkan och kundorientering.
- Det finns områden där ansvaret inte är tydligt utpekade. Det vi noterat är pågående viltskador där Skogsstyrelsen ansvarar för kravet på återväxter, medan Länsstyrelsen ansvarar för tilldelning och skyddsjakt.

Våra intervjuer ger troligen en alltför positiv bild av Skogsstyrelsen och alltför negativ bild av andra myndigheter. Därför redovisar vi endast ett sammandrag. (bilaga 10.1)

Vi har också förstått att skogsägare kan uppleva att det finns varierande regler i och med att regeltillämpningen och vissa lokala föreskrifter kan skilja mellan olika platser. Delvis är detta kommit ur varierande naturgeografiska förhållanden, men också olika prioriteringar eller tolkningar mellan olika län och dessutom

olika politiska uppdrag i kommunerna. Även mellan olika tjänstemän inom samma organisation är det naturligt att bedömningarna varierar.

5.2 Skogsägarna

Antalet skogsägare i Sverige är 329 000. 98,5 procent av dessa är enskilda privata skogsägare som tillsammans äger 50 procent av skogsmarksarealen. Resterande 50 procent ägs av stat, kyrka, kommuner och privata aktiebolag.

Skogsägargruppen är stadd i förändring. Från en tidigare stark koppling till boende på landsbygden har andelen som bor i större tätorter efter hand ökat. Mer än var tredje fastighet är i dag helt eller delvis utboägd⁷.

Kopplingen mellan skogsägande och jordbruk är relativt svag. Endast var femte skogsägare, 21 procent, driver i dag ett jordbruksföretag. Och om man drar gränsen för skogsägande vid tio hektar, är det bara 17 procent som är kombinerade jord- och skogsbrukare.

Medleåldern hos de som förvärvar skog är förhållandevis hög och gruppen pensionärer (>65 år) utgör 28 procent av skogsägarna. Andelen kvinnliga skogsägare är 38 procent.

Det arbete som skogsägare utför själva har minskat. I stället utför entreprenörer en allt större del av det praktiska arbetet i skogen.

Skogsägaren har i vissa fall ett informationsundertag gentemot myndigheter och virkesköpande organisationer. Även när det gäller information om den egna fastigheten.

Gruppen skogsägare är till viss del blandad och det krävs en öppenhet för att de vill kunna möta myndigheterna såväl personligt som genom elektroniska kanaler.

5.3 Övriga skogsbruket

Även skogsägarrörelsen, virkesköpande företag och entreprenörer har enligt nuvarande skogspolitik ett stort ansvar för att uppnå de skogspolitiska målen. Detta ansvar fördjupas ytterligare av certifieringssträvanden. Dessutom sköter ofta skogstjänstemän många myndighetskontakter för skogsägarnas räkning och hamnar också ofta i en rådgivande roll.

Entreprenörer som utför de praktiska arbetena är ofta knutna till de virkesköpande organisationerna. I synnerhet gäller detta maskinentreprenörer inom avverkning och markberedning. Det är alltså nödvändigt att hela skogsbruket även fortsättningsvis är delaktig inom lämpliga områden och tar sitt ansvar för utbildningsinsatser, rutinuppbyggnad, informationsfrågor och vissa kontroller.

⁷ 36 procent av brukningsenheterna ägs helt eller delvis personer boende i annan kommun än den där fastigheten är belägen. Skogsstatistik årsbok 2009

5.4 Skogsstyrelsens roll

Skogsstyrelsen har att agera utifrån gällande skogspolitik. I det skogspolitiska beslutet från år 1993 anges två mål, ett produktionsmål och ett miljömål. Dessa är jämställda.

5.4.1 Produktionsmålet

”Skogen och skogsmarken skall utnyttjas effektivt och ansvarfull så att den ger en uthålligt hög avkastning. Skogsproduktionens inriktning skall ge handlingsfrihet i fråga om användning av vad skogen producerar.”

5.4.2 Miljömålet

”Skogsmarkens naturgivna produktionsförmåga skall bevaras. En biologisk mångfald och genetisk variation skall säkras. Skogen skall brukas så att växt och djurarter som naturligt hör hemma i skogen ges förutsättningar att fortleva under naturliga betingelser och i livskraftiga bestånd. Hotade arter och naturtyper skall skyddas. Skogens kulturmiljövärden samt dess estetiska och sociala värden skall värnas.”

5.4.3 Sektorsansvar och skogliga sektorsmål

I 1993 års skogspolitiska beslut fick de statliga myndigheterna och skogsbruket ett gemensamt stärkt sektorsansvar. Skogsstyrelsen har i uppdrag att vid behov ta fram så kallade skogliga sektorsmål där politikens innebörd tydliggörs.

År 2005 beslutade Skogsstyrelsen i samråd med sektorn om en långsiktig målbild för tillståndet i skogen och kortsiktiga sektorsmål för perioden fram till år 2010.

5.4.4 Miljökvalitetsmålet Levande skogar

Sedan 1999 har Sverige haft mål för miljökvaliteten. Det är mål, som för landets miljö, natur och kulturreсурser, ska ge en ekologisk hållbarhet på lång sikt. Målen ska uppnås inom en generation, till 2020. Skogsstyrelsen har ansvar för målet Levande skogar. I detta ingår delmålen 1. Långsiktigt skydd av skogsmark, 2. Förstärkt biologisk mångfald, 3. Skydd för kulturmiljövärden, 4. Åtgärdsprogram för hotade arter.

5.4.5 Arbetssätt

Grundtanken är att skogspolitikens mål bäst nås genom en kombination av lagstiftning och rådgivning. Man talar ofta om rådgivningsnivån som den eftersträvarvärda och lagnivån som utgör ett minimikrav. Skogsstyrelsens arbete siktar således på att stimulera fram frivilliga åtgärder utöver de baskrav som lagstiftningen ställer.

Skogsstyrelsen har tagit fram fyra målbilder för den egna verksamheten. Effekter i skogen, den nöjda kunden, effektiv förvaltning och den goda arbetsplatsen.

5.5 Samverkansgrupper

Arbetet med samverkan mellan myndigheter har pågått några år. Idag finns ett antal samverkansgrupper främst mellan Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket. Genomgående erfarenheter är att det finns behov av samverkan och att de fungerar bra.

Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket samverkar i SANS-grupper. SANS står för samverkan Naturvårdsverket och Skogsstyrelsen. Det finns en övergripande SANS-grupp som har möten ca 6 gånger per år och har till syfte att identifiera viktiga samarbetsområden, initiera och utveckla arbetsgrupper, ha överblick och lösa uppkomna problem samt bereda gemensamma GD-överläggningar. I gruppen finns även en representant från länsstyrelsen. Under denna grupp finns tre idag fungerande arbetsgrupper **Sansform** som handhar frågor avseende formellt skydd av skog, **Sansvatten** som ansvarar för gemensamma frågor kring mark och vatten och slutligen är det på gång en grupp kring friluftsliv och sociala värden. Från och med 2010 kommer en nationell kalibreringsgrupp starta avseende skogsdikningsfrågor. I den gruppen kommer representanter från Skogsstyrelsen, Naturvårdsverket och länsstyrelsen finnas representerade.

När det gäller fasta fornlämningar finns ett projekt för att förenkla handläggningsrutinerna för avverkningsärenden som berör fast fornlämning. I projektet finns representanter från Riksantikvarieämbetet, Skogsstyrelsen och länsstyrelsen och det pågår i Kronobergs, Västra Götalands, och Jämtlands län.

Utöver de nationella samverkansgrupperna finns flera olika grupperingar på länsnivå. Dessa grupper bygger ofta på ett samarbete mellan länsstyrelserna och Skogsstyrelsen och kan variera ganska mycket mellan län och ämnesområde. Det kan vara grupper som mer eller mindre regelbundet träffas och går igenom de planer som respektive myndighet har vad gäller formellt skydd. Andra grupper kan träffas för att diskutera frågor som berör skogsdiken eller fornlämningar. Genomgående är att det inte finns någon enhetlig form för dessa grupper utan de skapas utifrån länens tradition och behov.

5.6 Utvecklade förutsättningar

Medborgarnas förväntningar på god myndighetsservice stiger. För närvarande pågår en utveckling av statsförvaltningen mot större krav på service effektivitet. Det finns ingen anledning att tro att denna utveckling ska avstanna.

Statsförvaltningen och stora delar av de regler som styr den, är konstruerat för de krav som gällde när information lagrades på papper. Vi räknar med att regler och praxis utvecklas under de kommande åren så att de blir bättre anpassade till den digitala världen. Vi ser också en utveckling i den offentliga förvaltningen där länsindelade myndigheter slås samman till nationella, mindre län slås ihop till regioner och myndigheter omstruktureras för att bättre passa respektive myndighets mål och de medborgargrupper man betjänar. Det finns också tecken som tyder på ett större koncerttänkande inom staten med avsikten att den samlade resursmassan ska användas effektivare.

6 Förslag och överväganden

6.1 Översikt

Våra förslag kan delas in i fyra områden:

- Samverkan som ska syfta till kundorientering, enhetlighet och effektivitet.
- Tydlighet genom information, utbildning och rådgivning.
- Enkelhet genom "En väg in" som innebär samordnad ärendeinlämning och samverkande handläggning.
- Information som gör nytta genom en nationell skogsdatabas och strukturerad informationsspridning, som syftar till att beslut och skogliga åtgärder grundas på bästa möjliga faktaunderlag.

6.2 Samverkan

Organiserad samverkan är en förutsättning för regelförenkling, kundorientering och effektivitet inom de ärendeområden där flera myndigheter möts.

I dag finns samverkansgrupper och samverkansprojekt på olika områden och på flera håll i landet. Det är dock inte heltäckande. Styrning och mandat kan vara otydligt. Samverkan bör utökas till att omfatta fler områden och ges stöd och en tydligare struktur, och ett tydligt uppdrag. Till skillnad från sektorsråden måste denna samverkan ske i det löpande arbetet.

Sektorsråd ger råd. I samverkan verkar man tillsammans.

Vi föreslår att regeringen ger Skogsstyrelsen och berörda myndigheter i uppdrag att upprätta och ansvara för en fördjupad samverkan i frågor som är kopplade till skötseln av skog både på nationell och lokal/regional nivå. Syftet är att myndigheterna ska fungera som en samlad, enhetlig och effektiv aktör.

Scenario/målbild

6.2.1 Nationell samverkansgrupp

Skogsstyrelsen upprättar och driver en nationell samverkansgrupp tillsammans med berörda myndigheter och näringsföreträdare där varje organisation bekostar arbetet för egen personal. Gruppen arbetar med de skogliga ärendeområden där flera myndigheter möts. Till exempel:

- Diken och skogsbilvägar samt eventuellt också stubbskörd och gödsling.
- Fornminnen och kulturlämningar.

- Avsättningar och Natura2000.
- Vattenskyddsområden.
- Jakt- och viltfrågor.

Målet är att berörda myndigheter ska fungera som en effektiv, samlad och enhetlig aktör gentemot skogsägare och övriga aktörer i skogsbruket.

- Arbetet består av följande:
- Utveckla processer och ärendeflöden för kundanpassning och effektivitet
- Klara ut gränsdragningsfrågor och ordna nödvändig kalibrering.
- Driva regelförenklingsarbetet.
- Säkerställa nödvändig förankring.
- Ta fram underlag till och underhålla rådgivnings- och informationsmaterial.
- Göra riskanalyser.
- Initiera försöksverksamhet.

För att säkerställa en bred förankring lämnar samverkansgruppen kontinuerliga rapporter till nationella sektorsrådet där frågor av principiell karaktär kan behandlas.

Till gruppen knyts kompetens inom projektledning, verksamhetsutveckling, information, IT och juridik förutom sakkunniga inom respektive ämnesområde. Gruppens sammansättning kan variera över tiden beroende på vilken fråga som behandlas. Inledningsvis drivs arbetet som ett fokuserat projekt med ämnesvisa genomförandeprojekt för att därefter övergå i löpande förvaltning.

Till vissa delar kan man troligen utgå från existerande samverkansgrupper.

I nationell samverkan är det lämpligt att företrädare för skogsägare och resten av skogsbruket också är delaktiga. Det är nödvändigt för en god kundorientering och ger en större möjlighet att utveckla metoder för egenkontroll och frihet under ansvar.

6.2.2 Regional/Lokal samverkan

Regional/lokal samverkan syftar till lokala anpassningar, informationsutbyte, kalibrering, etablera personliga kontakter och skapa bättre förutsättningar för myndigheterna att göra gemensamma bedömningar av enskilda ärenden. Även här är arbetet av mer operativ art än i sektorsråden. Sammansättningen i den lokala samverkan kommer att variera beroende på frågan.

Formerna för dialog mellan olika parter och möjligheten att synkronisera olika samverkansinitiativ behöver utvecklas vidare.

6.2.3 Kompetenssamverkan

Även om det ligger utanför ramen för denna utredning ser vi en möjlighet att den samlade kompetensen lokalt hos Skogsstyrelsen och länsstyrelsen ska kunna användas på ett bättre sätt. Vi föreslår att möjligheten till kompetenssamverkan mellan myndigheterna utreds vidare. Det kan t ex vara utlåning av personal, framtagning av beslutsunderlag, uppdragsverksamhet åt andra myndigheter o.s.v.

Även kommuner skulle kunna utnyttja denna resurs t ex i utarbetandet av planunderlag och regler för vattenskyddsområden.

6.3 Tydlighet genom utbildning och rådgivning

Det ska alltid gå att vända sig till Skogsstyrelsen för råd kring regler och skogliga åtgärder. Första kontakten i ett ärende ska kunna vara av rådgivande karaktär som ska hjälpa skogsägaren till självhjälp.

Vi föreslår att regeringen ger Skogsstyrelsen och berörda myndigheter i uppdrag att upprätta en rådgivning som ska kunna tjäna som första kontakt vad gäller information om regler på skogsmark. Målet är dels en behovsstyrd rådgivning, dels en långsiktig kunskapsuppbyggnad hos skogsägare, övriga skogsbruket och myndigheter.

Scenario/målbild

6.3.1 Översikt

Utbildning och rådgivning har som mål att ge alla aktörer en tydlig gemensam bild av skötsel och regelverk i samband med skogliga åtgärder. Syftet är dels att det skall bli lättare att förstå regelverket, dels att regelverket ska kunna tillämpas mer enhetligt. Även stöd och bidrag bör beskrivas.

6.3.2 Webbinformation

Webbinformationen är lättillgänglig och kan fungera som en "rikslikare". På Skogsstyrelsens webb bör en avdelning finnas som tar upp samtliga regelområden som berör skogsbruket med beskrivningar av när ansökningar och tillstånd krävs och hur man gör en ansökan. Kärnområdena som Skogsvårdslagen och tillämpliga delar av Miljöbalken och Kulturminneslagen beskrivs grundligt medan mer perifera områden tas upp mer kortfattat och med hänvisning till ansvarig myndighet. För en koppling till praktiska skötselråd och annat skapas länkar till rådgivningsmaterial.

Webbsidornas innehåll tas fram i samverkan mellan ansvariga myndigheter och med hjälp av användarundersökningar och samråd med företrädare för skogsägare och näringen. Varje myndighet ansvarar för att ändringar i regelverket förs in i

webbinformationen. Våra föreslagna samverkansgrupper bör ha ett ansvar att fånga upp behov av kompletterande och utökad information.

Informationen har en pedagogisk utgångspunkt med en mer övergripande beskrivning som sedan kopplas till fördjupning om exempelvis gällande författningar.

6.3.3 Telefonrådgivning

Telefonrådgivningen ska kunna ge svar på frågor inom hela det skogliga området och bemannas av erfarna skogskonsulenter med brett kunnande. Ett viktigt stöd i arbetet är materialet som finns på webben men även ett kompetensnätverk av specialister. I kompetensnätverket ingår sakkunniga från alla berörda myndigheter. Skogsägaren ringer ett och samma telefonnummer oavsett var i landet man är. Den som sedan tidigare har en upparbetad personlig kontakt kan självklart använda den.

Behovet av öppettider bör undersökas. Försök med telefonservice även kvällstid bör prövas och utvärderas. Systemet görs självlärande genom att frågor till telefonrådgivningen styr innehållet i webbinformationen. Frågor till rådgivningen ska även kunna skickas in via e-post och webbformulär.

Frågan om telefonrådgivningen även ska kunna erbjuda generell skoglig rådgivning samt kunna ge objektsvisa råd bör utredas vidare liksom gränsdragningen mot formell ärendehantering.

6.3.4 Tryckt material

Tryckt material i form av en översiktlig guide tas fram regelbundet och skickas till skogsägare som bilaga till Skogsstyrelsens tidning SkogsEko. Utskick kan göras med 2-5 års intervall. Guiden sänds dessutom till berörda tjänstemän inom de olika myndigheterna. En särskild ”hörna” inrättas i SkogsEko för att löpande upplysa om förändringar.

Sedan tidigare finns också tryckt material i form av handböcker, handledningar mm. Dessa tillhandahålls också via webbplatsen i elektronisk form

6.3.5 Skogsdagar och utbildningar

Skogsdagar och utbildningar är det klassiska sättet att bygga upp kunskapsnivån och skapa samsyn kring olika frågor. Det är ett bra sätt för myndigheterna till kalibrering. För skogsbruket skapar det bättre möjligheter att kunna verka enligt ”frihet under ansvar” och uppfylla de skogspolitiska målen. Ofta skapar det också personliga kontakter som är värdefulla i vardagsarbetet.

De insatser som görs idag behöver bättre samordning och kompletteringar. Skogsstyrelsen bör ansvara för att skogsdagar och utbildningar genomförs systematiskt och är tillgängliga för alla myndigheter och hela skogsbruket över hela landet. Skogsstyrelsen bör dock inte arrangera alla aktiviteter, utan frågor kan lyftas också i andra sammanhang. Skogsdagarna bör vara en del i arbetet som myndigheternas ”lokala samverkansgrupper” initierar och genomför.

6.3.6 Personlig kontakt - fältrådgivning

Personliga kontakter med fältrådgivning är många gånger de som ger bäst effekt. Det ger möjlighet att rådge om avvägningar, åtgärder och olika alternativa i det enskilda fallet.

Det är dock en dyr metod som bantats av ekonomiska skäl de senaste åren. Fältrådgivning görs ofta inom ramen för olika tidsbegränsade projekt. Inte sällan är dessa delfinansierade av EU. Denna rådgivning svarar dock sällan upp mot specifika behov i det enskilda fallet. Samråd om skogliga åtgärder, fyller delvis också en rådgivningsfunktion, men det är en pedagogisk skillnad mellan en rådgivning och ett samråd⁸. Rådgivningen uppfattas enligt vår mening som enklare och mer tillgänglig.

Fältrådgivning bör göras kostnadsfri för skogsägaren när det råder oklarhet kring olika typer av avsättningar. Även andra åtgärder som dikesrensningar eller avverkning kring fornlämning/kulturlämningar eller vattenskyddsområden kan motivera kostnadsfri rådgivning. Denna rådgivning är inte avsedd för stöd i produktionsfrågor, utan förbehållet åtgärder som på ett påtagligt sätt kan påverka miljön.

Om kompetensuppbyggnaden i skogsbruket fungerar väl bör en del av fältrådgivningen också kunna genomföras av skogsbrukets tjänstemän.

6.4 Enkelhet genom samlad ärendeinlämning och handläggning

6.4.1 Inlämning av ansökningar

Moderna e-tjänster kan underlätta för myndigheterna att uppnå sina mål samtidigt som de bidrar till enkelhet och tydlighet för den enskilde. Det är också möjligt att ge god information kring olika hänsynsbehov och motivera till vissa åtgärder. I dag ritas avverkningsanmälningar in med all känd hänsyn som underlag i Skogsstyrelsens tjänst "Mina sidor". Det är en utmärkt metod för att få skogsägaren uppmärksam på informationen vid ett tillfälle då den verkligen behövs för att avverkning och övriga skogsåtgärder ska kunna ske med all nödvändig hänsyn. Det storskaliga skogsbruket har i stor utsträckning IT-system som går att koppla mot myndigheterna och dessa kopplingar bör utvecklas för att kunna hantera fler ärendetyper. Samtidigt har många fortfarande ett stort behov av pappersblanketter och personlig kontakt.

Vi föreslår att regeringen ger Skogsstyrelsen och berörda myndigheter i uppdrag att upprätta en myndighetsgemensam inlämningsfunktion för anmälningar och ansökningar som är kopplade till skogens skötsel. En förstudie bör härvid göras i samverkan med företrädare för användarna

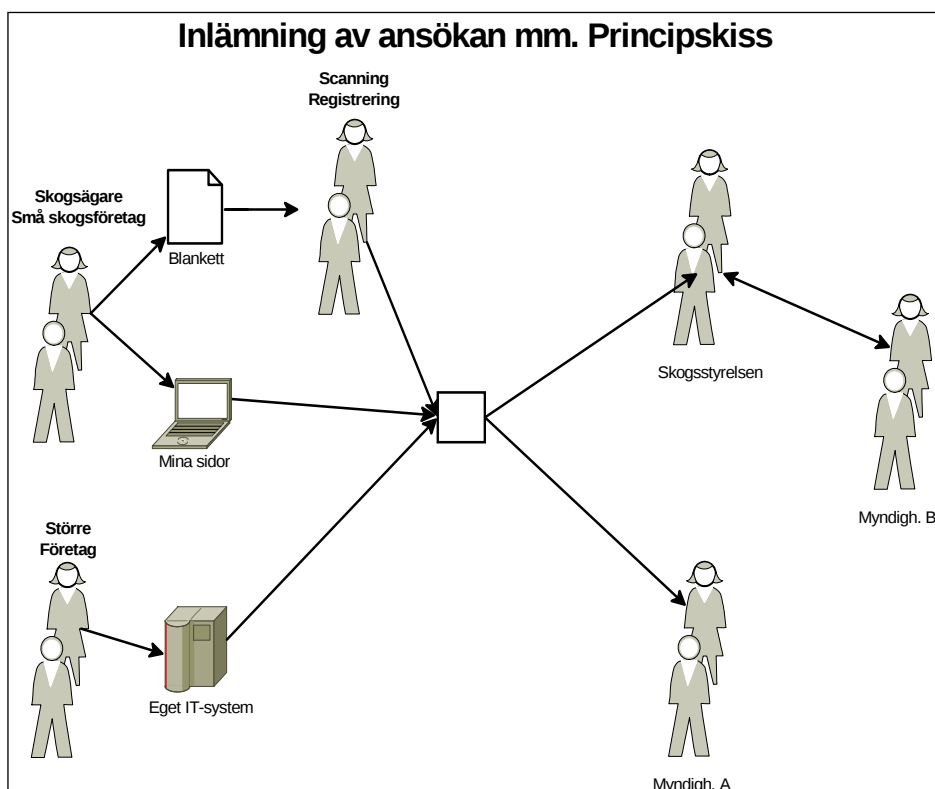
⁸ Samråd ska göras för åtgärder som väsentligt kan ändra naturmiljön enl. 12:6 MB

Scenario/målbild

I samverkan mellan myndigheter är det i dag allt vanligare med gemensamma e-tjänster där man kan hämta och lämna information till olika myndigheter. Det är enklare för skogsägaren att arbeta med en kundanpassad e-tjänst, där myndigheterna sedan fördelar information och arbetsuppgifter sinsemellan. Detta synsätt underlättar också det fall då handläggning eventuellt flyttas mellan myndigheter. Till viss del sker redan detta i dag, när Skogsstyrelsen tar in information om avverkningar som berör fornlämningar och skickar vidare till länsstyrelsen för handläggning.

Ansökningar, anmälningar och dylikt ska kunna lämnas in samlat där det är möjligt. Alla åtgärder och tillstånd som rör en avverkning bör t ex kunna lämnas in i anslutning till avverkningsanmälan. Även stödansökningar och i förlängningen även stödutbetalningar bör kunna hanteras samlat. Det bör framgå vilken myndighet som kommer att handlägga ärendet.

Anmälningar/ansökningar ska i normalfallet kunna lämnas in digitalt. Antingen via e-tjänst hos Skogsstyrelsen, eller via dataöverföring från skogsbrukets egna datasystem. För den som saknar dator ska pappersblanketter finnas tillgängliga. Blanketter ska finnas samlade på ett ställe, oavsett vilken myndighet som kommer att handlägga ärendet.

Figur 1 Anmälningar/ ansökningar från skogsägare m fl samlas in på samma sätt oavsett vilken myndighet som ska handlägga ärendet. Myndigheten får in ärendet på samma sätt oavsett hur det lämnats in.

6.5 Samverkande handläggning.

I utredningen har vi identifierat områden där det uppdelade myndighetsansvaret kan orsaka risk för en administrativ börda och samordning kan vara effektivt. Kriterierna har främst varit att det ska underlätta för skogsägarna utan att påverka sakområdena negativt. Förslagen rör vanliga skogliga åtgärder på skogsmark.

6.5.1 Skogsdiken

6.5.1.1 Problem

Dagens problem härrör bland annat från att gränsen mellan skyddsdikning, dikesrensning och markavvattning ofta är svårbedömd. Beroende på vilken bedömning som görs är antingen Skogsstyrelsen eller länsstyrelsen tillsynsmyndighet. I de fall skogsägaren, Skogsstyrelsen och länsstyrelsen inte gör samma bedömning riskerar skogsägaren inte bara administrativt krångel, utan också att hamna i rättsprocesser.

Vi föreslår att regeringen ger Skogsstyrelsen i uppdrag att tillsammans med berörda myndigheter utreda förutsättningarna för en förändring av tillsynsansvaret för markavvattning i samband med dikesrensning och skyddsdikning. I samband med detta bör även vattenfrågor i samband med andra skogsbruksåtgärder prövas.

Scenario/målbild

6.5.1.2 Samverkan i handläggning.

Skogsstyrelsen fungerar som "vägen in" när det gäller alla former av rensning av skogsdiken och skyddsdikning. Vid ren nydikning sker kontakterna med länsstyrelsen. Eventuellt via den gemensamma inlämningsfunktionen. Skogsstyrelsens hantering av skyddsdikning sker inom skogsvårdslagens ram medan dikesrensning hanteras som ett samråd 12:6 miljöbalken.

Vi tror att det är effektivt att Skogsstyrelsen övertar tillsynsansvaret för de delar av vattenverksamheten som avser markavvattning och är kopplad till skogsbruksåtgärder på mark som omfattas av bestämmelserna i skogsvårdslagen. Dock inte ren nydikning. Vid behov bör samråd ske med länsstyrelsen.

Det vi vill uppnå med det förändrade tillsynsansvaret är att handläggningen av en dikesrensning eller skyddsdikning ska kunna slutföras av Skogsstyrelsen även om vissa delar av dikningen kan tänga eller gå över gränsen till markavvattning. Förändringen bör kunna formuleras så att dispenshantering och tillstånd över rena nydikningsföretag på ej tidigare dikad mark ligger kvar hos länsstyrelsen om detta anses mest effektivt ur förvaltningssynpunkt.

De risker som finns med förändringen är att Skogsstyrelsen inte ska klara avvägningen på ett bra sätt, att kompetensen brister och att länsstyrelsen inte får tillräcklig information för att klara sitt tillsynsansvar i övrigt. För att motverka detta

behöver Skogsstyrelsen komplettera kompetensen och dessutom skärpa upp rutinerna för att dokumentera såväl rådgivning, samråd och beslut.

Vi föreslår också att myndigheterna och näringen gör en gemensam utvärdering en tid efter förändringen. Det är också lämpligt att följa upp utfallet lokalt och vid behov göra kalibreringsövningar.

Skogsstyrelsen betraktar normalt dikesrensningar som samrådspliktiga. Detta behöver tydliggöras genom att Skogsstyrelsen utfärdar föreskrifter/allmänna råd om samrådspliktig verksamhet (t.ex. dikesrensning).

Man kan tycka att denna förändring skapar andra gränsdragningsproblem bland annat när ett dike går både genom skog och jordbruksmark. Vi menar att denna gränsdragning är relativt enkel att hantera om Skogsstyrelsen och länsstyrelsen har en bra dialog. Framför allt berör inte gränsdragningsproblematiken skogsägaren.

6.5.2 Forn- och kulturminnen

Här avser vi skogliga åtgärder i anslutning till fornminnen och andra kultur lämningar

6.5.2.1 Problem

Det finns i huvudsak två problem. Dels handläggs ärenden av två olika myndigheter beroende på hur kulturminnet är klassat. Detta medför en risk för otydlighet och ineffektivitet. Dessutom orsakar skogsbruket stora skador på forn- och kulturminnen. Målen för skador på fornlämningar inom "Levande skogar" verkar inte kunna uppnås med nuvarande arbetssätt. Det finns misstankar om att dagens uppdelade myndighetsansvar inte är effektivt utan ökar risken för skador.

Vi föreslår att regeringen ger Skogsstyrelsen i uppdrag att tillsammans med berörda myndigheter utreda förutsättningarna för en förändring av tillsynsansvaret för kulturminneslagen i samband med skogsbruksåtgärder på skogsmark.

Scenario/målbild

6.5.2.2 Samlad handläggning.

Vi föreslår att Skogsstyrelsen tar kontakt med skogsägaren/virkesköparen i samband med avverkningsanmälan som rör fornlämning och för att ge rådgivning och lämna information kring hänsyn. Detta sker helst i samband med fältbesök. Samtidigt lämnas ett informationsbrev med fakta kring berörd fornlämningstyp. Modellen bygger på den försöksverksamheten som prövats i G, VG och Z län.

Vid behov bör också Skogsstyrelsen samråda med länsstyrelsen. Däremot är det lämpligt att all handläggning av tillståndspliktiga ärenden blir kvar på länsstyrelsen.

Det vi önskar uppnå här är en tydligare ansvarsfördelning och förenklad handläggning. Möjligen kan detta också ge ett bättre skydd för det samlade kulturarvet.

Om den föreslagna utredningen drar slutsatsen att tillsynsansvaret ska ligga kvar hos länsstyrelsen bör formerna för en strukturerad samverkan utredas som bygger på försöksverksamheten som nämns ovan.

6.5.2.3 Förändringsbehov

För att kunna ta ett samordningsansvar behöver Skogsstyrelsen genomföra en bred kompetenshöjning inom området. Vi bedömer att denna kompetenshöjning kan få positiva effekter som medför att också kulturminnen som skyddas enligt skogsvårdslagen kan hanteras bättre. Skogsstyrelsen bör också införa tydliga rutiner för att dokumentera råd, samråd och ev. beslut och kommunicera dessa tydligt till såväl skogsägare som utförare.

Vi föreslår också att myndigheterna och näringen gör en gemensam utvärdering en tid efter förändringen. Det är också lämpligt att följa upp utfallet lokalt och vid behov göra kalibreringsövningar.

6.5.3 Skogsbilvägar

Scenario/målbild

Skogsstyrelsen fungerar som ”vägen in” och har sedan vid behov kontakt med andra myndigheter i första hand länsstyrelsen för att sedan återkoppla och kommunicera med markägaren. Om det rör sig om annan väg än skogsbilväg eller om Skogsstyrelsen i sina kontakter konstaterar att det är någon form av vattenverksamhet eller om påverkan på fornlämningar kräver tillstånd meddelas markägaren detta och att till exempel hela vägen eller delar av vägen hanteras av länsstyrelsen. I de allra flesta fall hanteras dock alla myndighetskontakter kring skogsbilvägen genom Skogsstyrelsen. Ev kan det också vara rationellt att Skogsstyrelsen har ett utökat tillsynsansvar när det gäller vissa vattenfrågor och fornlämningar vid skogsbilvägsbyggnad. Se punkt 6.5.1 och 6.5.2.

6.5.4 Miljöfarlig verksamhet

Skogliga åtgärder kan i vissa fall betraktas som miljöfarlig verksamhet.

Skogsstyrelsen skrev 2003 till regeringen och föreslog att myndigheten ska överta tillsynsansvaret för 9 Kap miljöbalken vad avser skogsbruksåtgärder på mark som omfattas av bestämmelserna i skogsvårdslagen. Behovet kvarstår enligt vår uppfattning.

När detta skrivs erfar vi att Skogsstyrelsen ska erhålla ett uppdrag att utreda en förändring av tillsynsansvaret. Därmed avstår vi från att föreslå det i denna rapport.

6.5.5 Jakt och vilt

6.5.5.1 Problem

Rent generellt anser Skogsstyrelsen att betesskador av klövvilt måste minska. Det som faller inom ramen för denna utredning är dock inte att hantera viltskadeproblemet i stort. Däremot finns enstaka fastigheter som är utsatta för extra hårt betestryck och där det kan vara svårt att få en förnygring som uppfyller skogsvårdslagens krav. Markägare som inte jagar själva kan då hamna i kläm mellan Skogsstyrelsen, länsstyrelsen och jägare utan att i praktiken få till stånd en sådan avskjutning att skadorna begränsas.

6.5.5.2 Samordningsbehov.

Jakt och viltfrågan samordnas på annat sätt. Förändringar är under utredning.

Skogsstyrelsen bör kunna ta ett större samordningsansvar när det gäller betesskador som är så kraftiga att skogsvårdslagens krav på återväxt är svåra att uppnå eller att skogsbruk på annat sätt bara kan bedrivas med svårighet. Skogsstyrelsen bör få ett större inflytande över beslut om extra jakt eller skyddsjakt på grund av viltskador, med en möjlighet till prioriterad begäran om skyddsjakt eller höjd tilldelning hos länsstyrelsen.

Vi föreslår att regeringen ger Skogsstyrelsen i uppdrag att tillsammans med berörda myndigheter utreda former för en prioriterad begäran om skyddsjakt eller ökad tilldelning. Syftet är att förhindra skador på enskilda fastigheter som är så kraftiga att skogsvårdslagens krav på återväxt är svåra att uppnå eller att skogsbruk på annat sätt bara kan bedrivas med svårighet.

Det vi vill uppnå är att skogsägare som i praktiken inte själva kan påverka avskjutning och fodertillgång kan få en samlad möjlighet till skadebedömning och begäran om avskjutning. Förslaget är inte tänkt som ett instrument att reglera viltstammen i stort.

6.5.6 Vattenskyddsområden

6.5.6.1 Problem

Vid skogsbruksåtgärd i vattenskyddsområde har Skogsstyrelsen tillsynen över åtgärden enligt skogsvårdslagen och kommun eller länsstyrelse har tillsynen så att föreskrifterna för respektive vattenskyddsområde efterlevs. Detta för att skydda en vattentäkt från verksamheter och åtgärder som kan påverka vattnets kvalitet och kvantitet negativt. Dessutom finns det ibland brister i samråd och information i samband med upprättandet av vattenskyddsområden. Information om föreskrifter i vattenskyddsområdet kan vara svårtillgängliga för skogsägare och skogsentreprenörer.

Vi föreslår att Skogsstyrelsen i samverkan med respektive kommun arbetar för ”en väg in” för skogsägare vid skogsbruksåtgärder inom vattenskyddsområden.

Skogsstyrelsen bör kunna ta ett samordningsansvar gentemot markägare vid skogliga åtgärder inom vattenskyddsområden på skogsmark. Vi förordar en modell som prövats i Mönsterås kommun där Skogsstyrelsen och kommunen kommer överens om den hänsyn och försiktighetsmått som bör tas. Skogsstyrelsen meddelar detta till skogsägare och helst även utförare. Skogsstyrelsen och kommunen har vid behov en dialog kring åtgärden.

Liksom tidigare ska Skogsstyrelsen ha möjlighet att yttra sig vid bildandet av vattenskyddsområdet. Detta kan behöva tydliggöras. Beslutet fattas i övrigt av kommunen eller länsstyrelsen.

Kommunerna bör publicera vattenskyddsområden i den nationella skogsdatabasen med utbredning och föreskrifter.

6.5.7 Formellt skydd

De flesta avsättningarna har hittills initierats av länsstyrelsen eller Skogsstyrelsen. För närvarande går utvecklingen mot att fler myndigheter initierar och finansierar olika typer av avsättningar. Det innebär att länsstyrelsen i första hand arbetar med Naturreservat och Skogsstyrelsen med biotopskydd och naturvårdsavtal. Även kommunerna har möjlighet att göra avsättningar som naturreservat och från 1 jan 2010 även biotopskydd. Även länsstyrelser arbetar framöver med naturvårdsavtal.

Det pågår flera utredningar kring olika skyddsformer bl. a kompletterande metoder⁹ ”Komet” samt tillämpning av Naturvårdsavtal.¹⁰ De båda utredningarna är kopplade till regeringens proposition ”Hållbart skydd av naturområden” 2008/09:214 som också uttalar behovet av samverkan och delaktighet. De länsvisa samrådsgrupper som nämns i samma proposition bör kunna hantera även de uppgifter som lokala samverkansgrupper föreslås få enligt punkt 6.2.2. Därmed föreslår vi i denna rapport att vi avvaktar pågående utveckling i denna del.

Däremot bör vi inom ramen för nationell samverkan använda de övriga verktyg som föreslås när det gäller tydlig information, skogsdag, ”en väg in”, nationell skogsdatabas, gröna kuvert etc.

Det är inte minst viktigt att skapa tydlighet och enkelhet där det är möjligt mot bakgrund av de synpunkter som flera remissinstanser har när det gäller hanteringen av Natura2000-områden. Man pekar på besvärande brister och otydligheter som skapar osäkerhet såväl hos skogsägare som tjänstemän.

⁹ M2009/2575/Na

¹⁰ Jo2009/2968

6.5.8 Stöd

Det finns ett flertal stöd som kan vara aktuella för skogsägare. Stöden kommer från flera olika källor och förmedlas av flera olika myndigheter. De kan vara begränsade i tiden och omgärdade av speciella regler. Vi har inte ansett det möjligt att Skogsstyrelsen ska ta något generellt samordningsansvar när det gäller stödhaneringen.

Däremot bör information om tillgängliga stöd göras tydligt på samma sätt som för regler enligt punkt 6.3 ovan, Och det bör vara möjligt att ansöka om och hantera stöd som rör skogsmark på likartat sätt som andra ansökningar i enlighet med avsnitt 6.4.1

Förmedlande myndigheter bör också kontinuerligt informera varandra kring förändringar i stöden och där det är möjligt synkronisera utformningen av dem.

6.5.9 Omläggning av skogsmark

Omläggning av skogsmark till annan markanvändning än skogsbilväg är inte någon skoglig åtgärd och ärendet ska handläggas av länsstyrelsen. Alltså saknas motiv för att Skogsstyrelsen ska samordna omläggningsärenden. Däremot ska avverkning för att lägga om marken för annan användning anmälas enligt 14 § skogsvårdslagen till Skogsstyrelsen. Om åtgärden kräver någon form av samråd ska detta ske mellan markägaren och länsstyrelsen. Skogsstyrelsen gör en bedömning om anmälan enligt 14 § ska lämnas över till länsstyrelsen för eventuellt samråd och om så sker meddelas markägaren om detta.

6.5.10 Tillkommande ärendeområden

Miljökvalitetsnormer, regler kopplade till vattendirektivet och liknande är under bearbetning. Här bör hänsyn tas till utformningen så att förslagen i denna utredning tas med i tillämpliga delar, d.v.s. samverkan, tydlig information, en väg in och publicering av områden som kräver särskild hänsyn i den nationella skogs-databasen.

6.6 Information som gör nytta

Trots en snabb utveckling på informationsområdet finns det mycket kvar att göra för att existerande information ska bli mer tillgänglig. I dag är ofta myndigheter och större organisationer välförsedda med information. Det kräver dock bra IT-kunnande och vetskap om vilka källor som ska användas för att samla informationen. Till detta kan läggas att vissa datakällor är avgiftsbelagda trots att de tagits fram med offentliga medel, andra datakällor är svåråtkomliga. Dessutom finns en del information bara på papper. I många fall medför detta att skogsägare och mindre skogsentreprenörer inte får bra tillgång till information. Det försvårar i sin tur för skogsägare att ta eget ansvar och för entreprenörer att konkurrera på lika villkor.

Vi anser att det finns en stor potential i att koordinera operativ skogsinformation och tillhandahålla denna kostnadsfritt. Visionen är att tillhandahålla rätt informa-

tion till rätt person, i rätt ögonblick på rätt sätt och med rätt kvalitet. Det pågående arbetet med geodataportalen ¹¹ ger ett gott utgångsläge för att uppnå detta.

Vi föreslår att regeringen ger Skogsstyrelsen i uppdrag att i samverkan med aktuella myndigheter upprätta och driva en Nationell skogsdatabas. Syftet är att tillhandahålla heltäckande information till samtliga skogsägare om den egna skogen på effektivt sätt.

Scenario/målbild

6.6.1 Nationell skogsdatabas

En grundförutsättning för att sprida information är att den blir lättillgänglig oavsett källan. Mycket information finns samlad redan i dag, i "Skogens pärlor" exempelvis, men det finns utöver den ett stort antal datakällor av betydelse för den enskilde skogsägaren. Om dessa koordineras och görs tillgängliga i en Nationell skogsdatabas behöver man inte leta i flera källor. Den administrativa bördan för såväl skogsägare som hela skogsbruket kan då minskas. En god tillgång till kvalitetssäkrad grunddata är en förutsättning för effektiv administration med målet *en kontroll räcker*. Det kan också ge möjlighet för kommersiella aktörer att skapa tjänster och utveckla verksamhet.

Pågående arbeten, bland annat med geodataportalen, ger ett gott utgångsläge, men vissa kompletteringar, ett tydligare mandat och viss finansiering krävs för att etablera den Nationella skogsdatabasen. Hur uppbyggnaden ska ske behöver utredas vidare och synkroniseras med geodataportalen.

En grundlig sekretess, tillgänglighets- och kvalitetsanalys av informationen krävs för att information inte ska spridas på ett felaktigt sätt.

Skogsdatabasen bör inte bara innehålla ren hänsynsinformation, utan också material för en förbättrad skogsproduktion. Det kan handla om vindkartor från SMHI för att planera anläggning av stormfasta skogar, jordartskartor från SGU för bästa trädslagsval, olika simuleringar och bilder för att identifiera och förutsäga skogs- vårdsbehov o.s.v.

6.6.2 Ej tillgänglig information.

Berörda myndigheter bör utreda i vilken mån äldre pappersbunden information behöver digitaliseras. Inriktningen ska vara att all information en skogsägare behöver beakta av hänsynsskäl, bör finnas digitalt.

¹¹ Geodataportalen är en ingång till svensk geodata med bred myndighetssamverkan och Lantmäteriet som initiativtagare. Kopplat till inspire-direktivet bygger därmed Sverige en infrastruktur för geodata, vilket innebär samverkande system, regelverk och tjänster för att söka, hitta och använda geodata från olika källor

Kvalitén i data, i synnerhet lägesangivelser i äldre geografisk data information, kan också brista. Vi har svårt att överblicka problemet, men vill peka på behovet av kvalitetssäkring och möjligheten att i vissa fall bjuda in skogsägare, ideella organisationer och andra frivilliga för att noggrant mäta in objekt.

För att skogsägarna ska kunna ta ansvar för en god hänsyn behöver i vissa fall restriktioner bestämmas areellt. T ex när det gäller restriktionsräckvidden för Natura 2000-områden.

I vissa fall saknas informationen helt. Skogsstyrelsen pekade t ex i den fördjupade utvärderingen av "Levande skogar" på behovet av ytterligare inventering av fornlämningar. Behovet kvarstår enligt vår mening.

6.7 Strukturad informationsspridning

När väl informationen samlats i en nationell skogsdatabas kan den göras tillgänglig på många olika sätt. Vissa sätt bör Skogsstyrelsen tillhandahålla, för att garantera tillgång till anpassad information för alla. Näringen eller andra organisationer kan använda data för att ge mervärde till medlemmar och leverantörer eller på rent kommersiella villkor. Det är inte bara tillgången på data som är väsentlig i sammanhanget. Även uppbyggnaden av strukturen för överföring är värdefull.

Exempel: Om alla användare av skoglig geografisk information använder ett känt och strukturerat sätt att hämta den, kan man ögonblickligen lägga till ny information såsom en nytagen satellitbild över stormfälld skog eller en färsk uppskattning av insektsangrepp.

God tillgång till anpassad information minskar den administrativa bördan för skogsägare, ger bättre planerings- och beslutsunderlag för företagande och ökar möjligheterna att uppfylla en god hänsyn i samband med skogsbruksåtgärder.

Figur 2 Exempel på markägarutskick med information från flera myndigheter i samma kuvert.

6.7.1 Mina sidor

För skogsägare, skogsentreprenörer med flera görs informationen tillgänglig och personligt anpassad via Skogsstyrelsens webbsida "Mina sidor". På så sätt blir alla kända restriktioner och beslut tydliga. Dessutom kan en skogsägare via utskrifter på papper eller till pdf-format skicka objektssammanställningar till en entreprenör

och en fastighetssäljare kan informera spekulanter om hänsyn vid en försäljning. Rent öppen information tillhandahålls för alla via en öppen webbtjänst¹² som direkt kan föda andra IT-system med information. Informationens innehåll och omfattning för respektive grupp avgörs i en så kallad informationsklassning.

6.7.2 Det gröna kuvertet

Modern teknik ger möjlighet att skicka miljö- och skogsinformation via brev till de som inte är aktiva IT-användare. Förslagsvis skickar Skogsstyrelsen ut en fastighetssammanställning på papper till de skogsägare som inte utnyttjar Mina sidor. Nya skogsägare bör rutinmässigt få ett grönt kuvert och informationen bör även gå att beställa. På samma sätt som på Mina sidor, gör informationen i gröna kuvertet alla typer av hänsyn tydlig.

I utvecklingen bör man pröva om alla ”gröna” myndigheter kan samverka kring utskicket så att det kan innehålla fler uppgifter som är intressanta ur den enskildes perspektiv, t ex aktuellt tillstånd och kända hänsynsområden i skogsbruket, aktuella uppgifter om jordbruket, kända forn- och kulturlämningar, utdrag ur fastighetsregistret. Det gröna kuvertet kan ses som en fortsättning på avvecklingen av kravet på en skogs- och miljöredovisning som gjordes 2008. Myndigheterna kan nu aktivt tillhandahålla information till skogsägare i stället för vice versa. I bästa fall kan man dessutom skicka med kontaktinformation till lokala kontaktpersoner på Skogsstyrelsen, länsstyrelsen, och kommunen.

6.7.3 Handläggningssystem

Informationen görs tillgänglig med hänsyn bland annat till sekretesskrav, så att den kan användas direkt i myndigheternas och företagens egna IT-system. Detta medför att alla större aktörer har aktuell information att utgå från. På så vis kan en virkesköpande organisation ge ännu tydligare instruktioner till maskinförare inför en avverkning eller ett dikningsföretag. I dag har skogsbruket kommit långt när det gäller informationsförsörjning, men vi tror att det går att utveckla ytterligare.

Skogsstyrelsen tillhandahåller informationen på ett sätt som är läsbart för respektive handläggningssystem. Systemet i sig utvecklas av varje organisation.

6.7.4 Mobil användning

IT-system i skogsmaskiner, telefoner och andra mobila terminaler kan också användas för att nå informationen. Kopplat med GPS-teknik kan då hänsyn tas så exakt som kvalitén i uppgifterna medger. I många fall är detta en etablerad teknik i större skogsföretag.

¹²Här: Webbtjänst: Informationskälla som kan utnyttjas direkt av IT-system hos annan part.

7 Genomförande

Genomförandet av förslagen rymmer många aspekter. Arbetet måste konkretiseras i projektplaner efter lämpliga förstudier och utredningar

Ur teknisk synvinkel handlar förslagen i rapporten om att utnyttja existerande teknik på ett mer genomgripande och målinriktat sätt. Vi ser inte någon större teknisk risk med genomförandet.

Beroende på ekonomiska förutsättningar kan genomförandet ta från 3-5 år. Vi tror att genomförandet ska ske inom koordinerade delprojekt med successiva leveranser.

8 Uppskattning av konsekvenser

Förslagen innebär att Skogsstyrelsen får ett tydligare ansvar att anpassa skogsägarnas myndighetskontakter och informationsflöden så att de svarar upp mot kraven på kundanpassning och effektivitet.

Förslagen är ett steg för att uppfylla målen med utvecklingen av eFörvaltningen ”Så enkelt som möjligt för så många som möjligt”. De är också ett steg mot regelförenkling. Vissa förslag behöver utredas mer då de kräver ändring i lag eller förordning.

Förslagen är ekonomiskt betungande för Skogsstyrelsen och någon möjlighet att täcka kostnaderna genom avgifter, omprioriteringar eller intern rationalisering finns inte.

8.1 Skogsägaren

Vi bedömer att skogsägare kan få tydligare spelregler och smidigare möten med myndigheterna om förslagen genomförs. Det kan i sin tur leda till minskad osäkerhet, mer positiv inställning till myndigheterna och större upplevd rätts-säkerhet.

Bättre tillgång till information och enklare ansökningsförfaranden ger också skogsägaren en mer jämbördig roll gentemot virkesköpande organisationer och myndigheter. I och med det blir det också lättare för skogsägaren att ta eget ansvar och ställa tydliga krav på hur åtgärder ska utföras.

Förslagen kan till viss del också kapa administrationskostnaderna för skogsägaren. I genomsnitt är det små tidsvinster, men i enstaka fall kan det betyda stora tidsbesparingar. Informationen kommer till viss del också att kunna fungera som underlag för skogsbruksplaner och övrig planering. Därmed underlättas skogens skötsel.

8.2 Laguppfyllnad

Förslagen ger förutsättningar för att lagkraven i såväl Miljöbalken, Kulturminnes- och Skogsvårdslagen ska uppfyllas bättre. Främst beroende på effektivare informationsflöden, bättre rådgivning och större tydlighet.

Om till exempel alla kända platser som kräver särskild hänsyn är tydliga på lätt-tillgängligt kartmaterial får skogsbruket lätt att ta ansvar för olika hänsynskrav. En tydlighet kring regelverket med punktinsatser för att klargöra skyddsbehov i fält stärker också skyddet.

Ett fördjupat faktaunderlag ger också potential till bättre skogsförnygring, bättre skogsvård och bättre utnyttjande av skogens produktionspotential.

8.3 Skogsnäringen

Skogsnäringen kan dra nytta av bättre anpassade myndighetsprocesser, kompetenshöjande insatser och förbättrade informationsflöden. Det kommer att underlätta för näringen att ta sitt sektorsansvar. Vi tror också på en viss effektivitetsvinst och jämbördig konkurrenssituation när de mindre skogsentreprenörerna får samma tillgång till myndighetsinformation som de större organisationernas.

8.4 Skogsstyrelsen

Med utökade tillsynsområden kommer Skogsstyrelsen att arbeta med ett bredare samhällsperspektiv. Bevarandefrågor och samhällsnytta i vidare mening blir ett större inslag i det dagliga arbetet. I och med detta får Skogsstyrelsen också ta fler beslut som kan uppfattas som negativa av skogsägare.

Skogsstyrelsen måste också öka kompetensen inom främst vatten- och kulturminnesfrågor, både genom breddutbildning och ev rekrytering av spetskompetenser.

Skogsstyrelsen får större möjlighet att behålla en lokal förankring och närvaro, förutsatt att resurser tillförs för att täcka de ökade arbetsuppgifterna.

8.5 Andra myndigheter

Vi tror att förslaget kan få positiva effekter för andra myndigheter om Skogsstyrelsen genom ”en väg in” och utökad rådgivning kan fungera som en förlängd arm i vissa frågor. En fördjupad samverkan kring informationsutskick, e-tjänster och kompetensfrågor bör också vara positivt. Förekomsten av eventuella negativa konsekvenser måste analyseras av berörda myndigheter i det vidare arbetet.

8.6 Ekonomiska beräkningar med kommentarer

8.6.1 Översikt

I uppdraget ingår att uppskatta kostnader för såväl den enskilde som för myndigheterna. Kostnaderna är uppskattningar. En säker bedömning kräver vidare förstudier och försöksverksamhet. Det är dock klart att ett breddat åtagande ger högre kostnader för Skogsstyrelsen. Detta handlar om såväl ökad samverkan med andra myndigheter som olika former av information och rådgivning till skogsbrukets olika aktörer.

Summan extra kostnader för Skogsstyrelsen uppskattas till drygt 26 miljoner kronor per år. Med en betydande initial investering. Avskrivningstiden är satt till 5-7 år och inkluderad i den årliga kostnaden. Vi räknar med att man på de flesta poster behöver göra en förnyad investering efter denna period.

Summan extra kostnader för andra myndigheter beräknas överstiga 3 miljoner kronor per år och gäller främst deltagande i samverkansgrupper utöver det som görs i dag. Samt kostnader för att tillhandahålla information utöver det som ges av Inspire-direktivet. Ev. investeringar i IT-infrastruktur och data hos andra myndigheter har inte kunnat beräknas.

Vi har även valt att göra en nyttoberäkning och sätta ett pris på de positiva effekter vi väntar oss av förslaget. Denna intäktsberäkning berör i stora delar mjuka värden som inte går att värdera exakt. Överlag har vi skattat intäkterna försiktigt. I några fall har vi satt en symbolisk intäkt. Intäkterna uppstår hos skogsägare, småentreprenörer, fornlämningar o.s.v.

Kostnader för arbetstid har i beräkningarna satts till 500: - per timme för handläggare och 175: - per timme för privatpersoner.

Förslaget kommer inte att innebära några ökade kostnader för skogsägare.

8.6.2 Kostnader för Skogsstyrelsen

8.6.2.1 Samverkansgrupper

I och med att uppdraget inom samverkan spänner över flera ärendeområden och även inkluderar kundorientering och processutveckling behöver personer engageras som hanterar projektledning, verksamhetsutveckling mm. Genom att i möjligaste mån utgå från sakkunniga i existerande samverkansgrupper begränsas kostnaderna. I summan ingår även viss tid för lokal samverkan med kommuner.

8.6.2.2 Information via webb, tryck och telefon

Kostnaderna på knappt 1,6 miljoner och rör huvudsakligen arbetskostnader. Skogsstyrelsens ordinarie webbpublicerings- och telefonisystem beräknas vara möjliga att använda utan särskilda investeringar.

En viss del av kostnaden kan hämtas in då Skogsstyrelsen få färre frågor in till handläggare. Vi räknar med att varje handläggare får två frågor färre om året. Vi räknar med att de tar 15 minuter att besvara. Detta motsvarar en besparing om cirka 130 tkr

8.6.2.3 Fältrådgivning före anmälan

Tidigare har Skogsstyrelsen beräknat att fältrådgivning i anslutning till fornlämningar skulle kosta drygt 2 miljoner per år. I detta förslag tillkommer rådgivning i eller i anslutning till vattendrag, nyckelbiotoper och andra särskilt värdefulla naturområden.

I de fall rådgivning genomförts räknar vi med att ärendehandläggningen bli enklare. Vi beräknar att handläggningstiden i genomsnitt minskar med 20 procent. Antingen genom att åtgärden inte blir föremål för ytterligare handläggning, eller att åtgärden redan är känd av berörd handläggare. Totalkostnaden beräknas till drygt 3 miljoner per år.

8.6.2.4 En väg in

Kostnaderna här gäller inlämning av ärenden via elektronisk dataöverföring för att betjäna större organisationer (en utbyggnad av Skogsstyrelsens tjänst eAvverka), registrering via webbsidan Mina sidor för enskilda skogsägare och småentrepren-

nörer, samt funktion för digitalisering av pappersblanketter för dem som inte använder dator.

Kostnaden gäller i stor utsträckning IT-utveckling. Totalt uppskattar vi det till 9 miljoner kronor. Med fem års avskrivning och livslängd samt 20-procentiga underhållskostnader blir då den årliga kostnaden fyra miljoner. Beräkningen bygger på att existerande IT-infrastruktur används som underlag, och att denna vidareutvecklas löpande. Kostnaden för manuell registrering av blanketter antas vara ca 250 tkr. Kostnaden inkluderar inte ärendetyper.

8.6.2.5 *Kompetensbreddning*

För att Skogsstyrelsen ska klara ett utökat ansvar behövs en kompetensbreddning. Vi uppskattar att denna kräver 3-5 dagars utbildning för all fältpersonal och 5-10 dagar för den del av personalen som kommer att handlägga ärenden inom främst forminnen och vattenfrågor.

Till detta kommer en ansträngning att anställa eller hyra in ett antal specialister, t.ex arkeologer. Denna kostnad bör dock kunna tas inom ramen för ordinarie personalrörlighet eller genom att köpa tjänster av andra myndigheter.

Vi bedömer att kompetensinvesteringen blir ungefär lika stor, oavsett om Skogsstyrelsen har det formella tillsynsansvaret eller inte.

8.6.2.6 *Ökad handläggning*

Vi uppskattar att Skogsstyrelsen måste hantera ca 1 700 fall som blir formella ärenden som kräver handläggning. I genomsnitt bedömer vi att de kräver ½ dags arbetstid. I det fall Skogsstyrelsen övertar visst tillsynsansvar kan detta innebära minskade kostnader hos andra myndigheter. Vi har dock inte ansett det möjligt att beräkna detta.

8.6.2.7 *Nationell skogsdatabas*

Tack vare det pågående arbetet med geodataportalen är utgångsläget gott att bygga upp en nationell skogsdatabas. Den största kostnaden rör arbetstid för att strukturera, koordinera och paketera befintlig data. Årligen kommer också kostnader för arbetstid och IT-kapacitet för leverans av data. I normalfallet räknar vi med att originaldata lagras hos den myndighet som äger informationen.

Vi räknar inte in kostnader för digitalisering av äldre pappersbunden information. Kostnad för nyinventering är inte heller medtagen. Beräkningen bygger på att andra myndigheter inte tar ut avgifter för att tillhandahålla data. Om detta skulle bli fallet, måste denna kostnad läggas till.

8.6.2.8 *Effektivare informationsflöden*

Kostnaderna för det ”Gröna kuvertet” gäller sammanställning av utskick av material till skogsägare. Vi räknar med att de efter hand ska få välja om informationen ska presenteras via webbsidan Mina sidor i stället. Detta sparar i så fall tryck och portokostnader. Det är alltså troligt att kostnaden sjunker över tiden.

Kostnaden är beräknad med ett treårigt intervall på utskicken med extra beställning vid ägaröverlåtelser eller andra särskilda behov. Särskilda kostnader för att bifoga material från andra myndigheter såsom tryckning och extra vikt beräknas respektive myndighet stå för.

Uppbyggnad och anpassning av de IT-tjänster som levererar data elektroniskt för användning i IT-system hos skogsbruket, myndigheter och andra beräknas till ca 2,5 miljoner.

Leveransen av data kommer att bli affärskritisk för användaren. Man måste alltså ställa höga krav på leveranssäkerhet. IT-tjänsterna levereras troligen av extern part som specialiserat sig på detta, med åtföljande driftskostnader om ca 1,5 miljon. Större organisationer och andra högvolymskonsumenter av data beräknas stå för sina egna rörliga kostnader

Arbets tid och andra löpande kostnader beräknas till drygt en miljon. Detta krävs för en kontinuerlig uppdatering och kvalitetskontroll. I kostnaden ingår också en viss service till andra myndigheter för sammanställning av kontaktinformation.

8.6.2.9 Kostnader för andra myndigheter

Kostnaderna för samverkan rör främst deltagande i arbetsgrupper och drabbar främst Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet och länsstyrelserna. Tid för kommunernas medverkan är inte medräknad.

Kostnaden för att bidra med information och medverka i faktakontroll för information via webb, tryck och telefon inom respektive ansvarsområde uppskattas till ca 50 arbetsdagar eller 200 tkr/år.

Kostnaderna för utveckling av IT-system för elektronisk mottagning av ärenden beräknas till 250 tkr och tillhandahållande av information utöver det som krävs för att uppfylla Inspire-direktivet till ca 700 tkr. Här ingår inte kostnader för anpassning av handläggningssystem. Det förutsätter också en IT-infrastruktur som kan anpassas för ändamålet.

**Kostnader för
Skogsstyrelsen**

	Investeringar	Årliga kostnader inkl. avskr.	
Samverkansgrupper		3 820	
Information via webb, tryck och telefon		1 450	
Fältrådgivning före anmälan		3 300	
En väg in	9 000	3 850	
Kompetensbreddning	18 000	2 700	
Ökad handläggning		3 400	
Nationell skogsdatabas	5 000	2 500	
Effektivare informationsflöden	2 500	5 300	
	34 500	26 300	26 300

Kostnader för andra myndigheter

Samverkansgrupper	2 150	
Informationsarbete	200	
Mottagning av ärenden. IT-kostnader	250	
Tillhandahållande av information	700	
	3 300	3 300

Totalsumma **29 600**

Belopp i tusental kronor. Kostnaderna är osäkra. En säker bedömning kräver vidare förstudier och försöksverksamhet.

Årliga kostnader inkluderar 5-7 års avskrivning på investeringar.

En fördjupning av sammanställningen finns i bilaga 10.4

8.6.3 Intäkter**8.6.3.1 Tydligare information om regler**

Med tydligare information via webb, tryck och telefon går det fortare för skogsägare att skaffa information om hur de ska agera. Vi räknar med att varje skogsägare sparar c:a 20 minuter per år genom en tydlig information kring regelverket.

Andra myndigheter kan handlägga ärenden som berör skogsmark snabbare. Inräknat kommuner och länsstyrelser räknar vi med 300 myndigheter som i genomsnitt har fem ärenden per år som berör skog och där god information i genomsnitt sparar en timma.

8.6.3.2 *Färre skador efter information och rådgivning*

I den fördjupade utvärderingen av miljökvalitetsmålet Levande skogar uppskattades kostnaden för skador på fornlämningar till 22 miljoner. Vi tror att rådgivning före åtgärder med en försiktig beräkning kan minska skadorna med 70 % på rådgivna objekt. Till detta kommer kulturhistoriska värdet av att fornlämningar bevaras. Den har vi dock inte tagit som intäkt.

På samma sätt förbättras chansen att undvika skador på vattendrag vid drivningsåtgärder, dikesrensningar och vägbyggnad. Försiktigtvis antar vi att vi undviker tio skadade vattendrag årligen, med en genomsnittlig återställandekostnad om 80 tkr. Till detta kommer det biologiska värdet av att vattendraget inte skadas. Den har vi dock inte tagit som intäkt.

I och med rådgivningen minskar risken för skogsägare och utförare att göra fel. Det bör medföra att antalet fall som går vidare i den juridiska processen minskar något. Vi har även antagit att en juridisk process orsakar kostnader för 10 tkr för den enskilde. Främst förlorad arbetstid.

8.6.3.3 *Goodwill – Kundnöjdhet*

En målinriktad strävan mot smidigare hantering, bra bemötande och nyttiga tjänster bör resultera i att inblandade myndigheter uppfattas på ett mer positivt sätt. Denna "kundnöjdhet" har ett värde i sig och kan också medföra att myndigheterna kan få bättre genomslag för sina insatser. Även här värdet svårt att beräkna och sätts därför till 1 tkr.

8.6.3.4 *Enklare genom tydligare information om den egna fastigheten*

Med bra tillgång till information om vad som gäller på det enskilda objektet undviks merarbete. Vi räknar främst med att skogsägare och de mindre skogsentreprenörerna kan dra nytta av detta. Vi förutsätter att större organisationer redan har tillgång till god information via egna IT-system. Vi räknar med att skogsägare kan spara i genomsnitt 30 minuter per år. Bra informationstillgång bör också underlätta för de mindre skogsentreprenörerna. En försiktig uppskattning ger att effektiviseringen blir i storleksordningen 5 promille.

8.6.3.5 *Ökad aktivitet och precision i skogsvård*

I och med uppbyggnaden av effektiva informationsflöden kommer underlaget att kunna tydliggöra skogsvårdsbehov. Detta bör ha en positiv påverkan på skogsvårdsaktiviteten. Vi räknar med 1 % ökad aktivitet, även om det kan vara något i underkant. Underlaget kan också vara ett stöd för planering av framtida bestånd. Därmed finns förutsättningar för högre virkesproduktion och bättre klimatanpassning i framtida skogar. Detta kan på sikt ge betydande samhällsekonomiska effekter. Vi har inte kunnat beräkna intäkter av detta och sätter värdet till 1 tkr.

Intäkter

Tydligare information om regler	2 450	
Färre skador efter information och rådgivning	16 850	
Goodwill/kundnöjdhet	1	
Enklare genom information om egen fastighet	41 700	
Ökad aktivitet och precision i skogsvård	30 001	
	91 002	91 002

Belopp i tusental kronor. Intäkterna innehåller poster som är svåra att ange i kronor och ören. En fördjupning av sammanställningen finns i bilaga 10.4

9 Remissyttranden

Yttrandena har givits innan rapporten slutfördes. Flera synpunkter har beaktats och föranlett förändringar i skrivningarna. Remisserna kan därför behandla frågor som senare ändrats i rapporten. Vissa benämningar har också ändrats efter yttrandena.

Svar från	Synpunkter i sammanfattning	Beaktas	Inarbetat i rapporten.
Nedanstående synpunkter i sammandrag är Skogsstyrelsens tolkning. Yttrandena bör läsas i sin helhet			
Länsstyrelsen i Stockholms län	Tillstyrker principen om en väg in men frågan bör utredas mer i detalj.	Lagt till avsnitt om förstudie i samverkan.	Avsnitt 6.4.1
	Ingen erinran mot att samverkan mellan olika myndigheter identifieras		
	Avstyrker att Skogsstyrelsen övertar arbetsuppgifter från länsstyrelsen, pekar på komplexiteten i frågorna och bristen av analys i materialet	Tillagt ett förslag om utredning av förutsättningarna för en ändring av tillsynsansvaret.	Avsnitt 6.5.1 och 6.5.2
Riksantikvarie-ämbetet	Stöder i stort att Skogsstyrelsen ges ett ansvar att i samverkan med andra myndigheter samordna och svara för skoglig information och rådgivning till skogsägare.	Enligt ursprunglig skrivning i rapporten	
	Anser inte att förslaget är tillräckligt väl utvecklat för att ta ställning till ev. överföring av tillsynsansvar. Är intresserade av att tillsammans med Skogsstyrelsen och representanter från berörda myndigheter diskutera förutsättningarna för ett större ansvarstagande.	Tillagt ett förslag om utredning av förutsättningarna för en ändring av tillsynsansvaret.	Avsnitt 6.5.2

Södra	Positiv i stort till att Skogsstyrelsen ges ett uttalat tillsyns- och informationsansvar till berörda skogsägare. Det är naturligt att Skogsstyrelsen är kontaktvägen in för alla skogsägare.		
	Texten om metoder för att skydda naturvärden (naturvårdsavtal) bör kompletteras med text från pågående utredning. Det måste förankras och göras tydligare vad de lokala samverkansgrupperna skall göra och hantera Natura2000.	Hänvisning till pågående utredningar inlagd. Skrivning om lokala samverkansgrupper synkroniserad med proposition Hållbart skydd av naturområden 2008/09:214 Lagt till notering om behovet av god information om Natura2000.	Avsnitt 6.5.7
	Skogsstyrelsen bör kunna ta över kommunernas myndighetsroll i vattenskyddsärenden (samråd och tillsyn).	Tydliggjort att Skogsstyrelsen ska söka samverkan med kommuner för "en väg in" i vattenskyddsområden	Avsnitt 6.5.6
	Det bör tydligare framgå att näringsföreträdarna kan delta i samverkan, samarbetsprocesser, rådgivning och informationsarbete. Att samordna förmedling av information med fler inom skogsbruket bör lyftas fram.	Lagt till skrivningar som lyfter fram näringens ansvar och möjlighet att medverka.	Avsnitt 5.2, 6.3 m fl.
	En gemensam inlämningsfunktion är ett bra förslag. Skogsstyrelsen bör ha huvudansvaret för dikningsärenden. Skogsstyrelsen övertar tillsynsarbetet för huvuddelen av skogsbruksåtgärder som tangerar kulturminneslagen. Tillstyrker förslagen avseende skogsbilvägar, miljöfarlig verksamhet, jakt och viltfrågor.	Föreslår utredningar av förutsättningarna för överflyttning av tillsynsansvar för vissa frågor. Tillsynsansvar för miljöfarlig verksamhet beräknas utredas separat.	Avsnitt 6.5

	Det är däremot <i>inte</i> lämpligt, så som föreslagits, att ett sådant tillsynsansvar knyts till ett förfarande där den forna tillsynsmyndigheten i varje enskilt normalärende skall beredas tillfälle att yttra sig. Vad är då vunnet i förenkling?	Formuleringen justerad till "Vid behov"	6.5.1
LRF skogsägarna	Positiv till de förslag som lagts fram där Skogsstyrelsen tar ett utökat samordnings- och informationsansvar. Skogsstyrelsen övertar det fulla tillsynsansvaret för skogsbruksåtgärder inom i första hand områdena markavvattning, skydd för fornlämningar, miljöfarlig verksamhet och vattenskyddsområden. I övrigt instämmer i de synpunkter som ingetts av Södra.	Föreslår utredningar av förutsättningarna för överflyttning av tillsynsansvar för vissa frågor. Tillsynsansvar för miljöfarlig verksamhet beräknas utredas separat. Vattenskyddsområden föreslås hanteras genom samverkan med kommuner	Avsnitt 6.5
	Jakt och viltfrågor ges Skogsstyrelsen ökade befogenheter att utveckla inventeringsmetoder och påverka avskjutning och skyddsjakt på grund av viltskador	De viltpolitiska frågorna ligger utanför denna utredning. Förslaget är tänkt att hjälpa enstaka skogsägare. Förslag på åtgärd gäller ökad möjlighet till skyddsjakt eller ökad tilldelning	
Länsstyrelsen i Västra Götalands län	Tillstyrker att "Skogens pärlor" utvecklas till en nationell skogsdatas.		
	Avstyrker förslagen om att Skogsstyrelsen skall överta tillsynsansvar för t.ex. kulturminneslagen och delar av miljöbalken. Anser att skälen är otillräckliga och att frågorna i varje fall är så komplexa att de bör föregås av en djupgående analys.	Vi håller med om att frågorna behöver analyseras djupare föreslår därför vidare utredning. Vi anser dock att kundorientering kan vara ett tillräckligt skäl.	Avsnitt 6.5

	Rapporten bör kompletteras med en analys av i vilken omfattning skogsägarnas myndighetskontakter kan förenklas genom att Skogsstyrelsen regionala och lokala verksamheter överförs till länsstyrelserna. Med hänvisning till försöksverksamheten på Gotland	Det ingår inte i uppdraget att utreda denna fråga. Formerna för överföring av skogsuppgifterna på Gotland till Skogsstyrelsen har utretts av Statskontoret. Jo 2009/188-5 Vi tror dock att samverkan i många fall kan förenkla kontakterna och avser att arbeta vidare tillsammans med Statskontoret i deras vidare utredning.	-
Skogs-industrierna	Ett utökat samordningsansvar behöver analyseras mer från fall till fall.	Tillagt ett förslag om utredning av förutsättningarna för en ändring av tillsynsansvaret.	Avsnitt 6.5.1 och 6.5.2
	Är positiv till ett ökat inflytande över extra jakt eller skyddsjakt på grund av viltskador. Anser att Skogsstyrelsen också borde lyfta fram problemen med försämrad virkeskvalitet och inte enbart skogsvårdslagens föryngringskrav.	Ändrat ordalydelsen ” betesskador som är så kraftiga att skogsvårdslagens krav på återväxt är svåra att uppnå eller att skogsbruk på annat sätt bara kan bedrivas med svårighet.” Viltfrågan i övrigt ligger utanför denna utredning.	6.5.5.
	Föreslår förändrad lagstiftning rörande markavvattning utan miljöpåverkan.	Detta anser vi vara utanför uppdraget för denna utredning.	
	Pekar på behovet av uttolkning i fält och att det är viktigt att tillsynsmyndigheten har resurser för att serva skogsbruket och skogsägarna detta. Om Skogsstyrelsen ska ta över uppgifter är det viktigt att de ges tillsynsansvaret	Tillagt ett förslag om utredning av förutsättningarna för en ändring av tillsynsansvaret. Lagt till en kostnadsberäkning som inkluderar viss rådgivning och uttolkning i fält	Avsnitt 6.5.1 och 6.5.2 Avsnitt 8.5

	Stödjer starkt förslaget om att tydlig information ska gå ut till berörda skogsägare om vilka restriktioner som gäller i ett Natura 2000-områdes restriktionsräckvidd.	Lagt till stycke om vikten av att bestämma restriktionsområden areellt. Lagt till notering om behovet av god information.	Avsnitt 6.6.2 6.5.7
	Skogsindustrierna anser att det är viktigt att även kommunernas tillsyn omfattas av ambitionen och att det även här bör räcka med Skogsstyrelsens samråd och tillsyn.	En överföring av tillsynsansvaret för miljöfarlig verksamhet kommer enligt uppgift att utredas. Tillsyn över vattenskydd föreslås ske i samverkan med resp. kommun.	Avsnitt 6.5.4 och 6.5.6
	Stödjer i stort förslag om samordnad inlämning och tillhandahållande av information		
	Pekar på att samråd mellan myndigheter kan förbättra myndighetsutövningen och förhindra framväxten av interna kulturer.	Kanaliserar genom de föreslagna samverkansgrupperna och existerande sektorsråd. Ingen ändring av förslaget	
	Det bör tydligare framgå att skogsägarnas egna rådgivare kan förmedla mycket av rådgivningen förutsatt att man får information och understöd i form av utbildning.	Lagt till skrivningar lyfter fram näringens ansvar och möjlighet att medverka.	Avsnitt 5.2, 6.3 m fl.
Naturvårdsverket	Tillstyrker förslaget om en väg in där Skogsstyrelsen mottar ärenden, men slussar vidare till berörd myndighet.		
	Skogsstyrelsens förslag att ta över ansvaret från andra myndigheter avstyrks då frågan först behöver utredas i samråd med berörda myndigheter och konsekvensanalyseras	Tillagt ett förslag om utredning av förutsättningarna för en ändring av tillsynsansvaret.	Avsnitt 6.5.1 och 6.5.2

Länsstyrelsen i Jämtlands län	En samlad väg in tillstyrks.		
	Det kan vara effektivare att Skogsstyrelsen tar övertar tillsynsansvaret för kulturminneslagen vid skogsbruksåtgärder på mark som omfattas av skogsvårdslagen. Ser positivt till förändringar i arbetet om hur forn- och kulturlämningar ska hanteras vid skogsbruksåtgärder. Pekar på flera frågor som behöver utredas och ett utökat kompetensbehov hos Skogsstyrelsen	Tillagt ett förslag om utredning av förutsättningarna för en ändring av tillsynsansvaret.	Avsnitt 6.5.1 och 6.5.2
	Pekar på att handläggning av tillståndspliktiga ärenden bör vara kvar på Länsstyrelsen.	Förslaget är tydliggjort på den punkten i enlighet med yttrandet.	Avsnitt 6.5.2.3
	Då länsstyrelsen är tillsynsmyndighet för vattenverksamhet enligt miljöbalken (MB kapitel 11) är det även fortsättningsvis lämpligast att markavvattningsfrågorna (MB 11 kap 9 § och MB 11 kap 13 §) prövas av länsstyrelsen. Med hänvisning till kompetens och datamaterial som finns hos länsstyrelsen.	Vi föreslår ändå en vidare utredning om ev förändring av tillsynsansvaret för vissa typer av markavvattning som har stark koppling till dikesrensning och skyddsdikning. I utredningen förutsätts att förslag ges till hur länsstyrelsens goda kompetens och datamaterial kan komma till sin rätt.	Avsnitt 6.5.1.
	Ställer sig frågande till formuleringen i 6.5.1.2 tredje stycket som kan ge stort utrymme för olika tolkningar. (En dikningsåtgärd i skogen som till viss del är markavvattning enligt definition men som inte har någon betydande miljöpåverkan skulle kunna ingå i dikesrensning och hanteras av Skogsstyrelsen.)	Skrivningen är struken i enlighet med yttrandet.	

	Pekar på behovet av att tydliggöra vad som är skogsbruksåtgärder ang. ärendehantering inom Natura2000.	Det finns fog för att klargöra detta, men definitionen ligger utanför denna utredning. Denna typ av klargörande måste hanteras inom ramen för nationell samverkan	
	Gör flera förtydliganden på felaktigheter och ofullkomligheter i bakgrundsbeskrivningen	Det är bra tillrättalägganden. Länsstyrelsens yttrande bör tas som underlag i vidare utredning.	
Sveriges kommuner och landsting	Avstår från att lämna synpunkter		
Skogsmaskinföretagen	Inget svar		
Lantmäteriet	Inget svar		
Länsstyrelsen i Kronobergs län	Inget svar		

10 Bilagor

10.1 Sammandrag av skogsägarintervjuer

Syftet med att intervjua några skogsägare var att ge oss i projektgruppen fördjupad förståelse för de eventuella problem i myndighetskontakterna som var och en av dem beskriver att de har mött. Vi har tagit del av exempel inom olika ärendesområden och hur skogsägaren upplever att ärendena har hanterats inom olika myndigheter.

Tolv skogsägare har intervjuats, hälften individuellt och resten samlade på ett möte där de fick diskutera ungefär samma frågeställningar som ställdes i intervjuerna av de enskilda skogsägarna.

Under sommaren lade vi också ut en enkät på Skogsstyrelsen hemsida. Frågorna i enkäten var färre och anpassade till just den kanalen.

Totalt har vi genom ovanstående samlat in 21 olika skogsägares, med egna ord uttryckta, erfarenheter och förslag rörande myndighetskontakter. Vi gör inte anspråk på att dessa skogsägare skulle vara särskilt representativa för ett tvärsnitt av skogsägarkåren i Sverige.

Inte desto mindre intressanta blir skogsägarnas svar när det visar sig att deras erfarenheter och förslag till förbättringar stämmer överens med en del slutsatser som andra utredningar kommit fram till. (Se bilaga 10.2)

Nedan följer en summering av skogsägarnas svar uppdelade efter ärendesområden följt av ett avsnitt för övriga, mer generella synpunkter och ett om information från myndigheter:

10.1.1 Skogsdikning och rensning

Samtliga skogsägare som yttrat sig rörande dikesärenden tycker att Skogsstyrelsen ska vara den man kontaktar och den myndighet som håller i ärendet. Många är rädda för att rensa diken trots att behovet är stort. ”Två myndigheter gör olika bedömning. Skogsstyrelsen har den skogliga kunskapen som behövs i ärendena.”

10.1.2 Fornminnen och kulturlämningar

”Det behövs inte två inblandade myndigheter. Skogsstyrelsen bör ha en större samordningsroll och vara den myndighet som skogsägaren har kontakt med.” (Kritik mot regelverket kring fornåkrar som upplevs som otydligt och sätter stopp för markberedning som gör det svårt att få till bra föryngringar.)

10.1.3 Skogsbilvägar

De intervjuade skogsägarna har inte något särskilt att anmärka. De tycker att kontakterna med Skogsstyrelsen fungerar bra.

10.1.4 Avsättningar av skyddsvärd skog

Skyddet av skog upplevs som ett särskilt besvärligt område. Samordningen mellan myndigheterna fungerar dåligt och erfarenheterna är att olika myndigheter gör skilda bedömningar av samma ärende. Väntetiden på besked är lång.

En skogsägare berättar hur han känner sig överkörd när han inte blev informerad om länsstyrelsens planer på att bilda ett naturreservat. Skogsägaren kommer in för sent i processen. Dialogen kan bli mycket bättre och det vore enklare om en myndighet skötte alla ärenden.

Information från myndigheterna om Natura 2000 och hur det inverkar på den enskilde skogsägarens planering av sitt skogsbruk är obefintlig eller bristande.

En skogsägare vill att de som vill miljöcertifiera sig ska få stöd. (Ungefär som ekologisk odling.) Eller att Skogsstyrelsen tar över miljöcertifieringen.

10.1.5 Jakt, vilt och skador

Hårt drabbade skogsägare önskar att Skogsstyrelsen hade en aktivare roll. De upplever att Skogsstyrelsen inte har något att säga till om när det gäller älgbetesskador och de vittnar också om ett illa hanterat skydds jaktärende. Viltstängsel som hejdar älgarnas vandring kan vara en bidragande orsak till svåra skador. Jaktlaget fullföljer inte sina åtagande genom att skjuta utdelad tilldelning och någon kompensation från Vägverket finns inte att få.

”Skogsstyrelsen bör ha ett större samordningsansvar, utföra viltbetesinventeringar och öka rådgivningen om viltanpassad skogskötsel. Vid älgexplosion och rävskaab måste myndigheten kunna agera snabbare.”

10.1.6 Allmänt om skogsägarnas myndighetskontakter

”Myndighetspersoner ska inte vara stroppiga och karska. De måste vara bra på att ta folk. Bra om samma person handlägger ärendet, så att det inte är en ny varje gång man ringer.”

”Myndighetspersoner ska vara ”hjälpssam och inte stjälpsam”. Bra om det är samma som handlägger ärendet hela vägen. Olika myndigheter ska göra samma bedömning.”

”Varför ska länsstyrelsen vara inblandad, det räcker med en.” Viktigt att det som ska göras är ekonomiskt genomförbart. Det ska inte vara någon skillnad mellan olika myndigheters bedömning.

”Skogsstyrelsen borde ha stått på sig mer när mitt dikningsärende blev överfört till länsstyrelsen. En del är onödigt byråkratiska och har en slags förmyndarmentalitet. Viktigt med samma person som håller i ärendet.”

”En handläggare var otrevlig, kort i tonen och inte alls lämplig för rollen och man ska inte behöva vänta så länge på ett besked.” (En ansökan tog ett år.)

”Myndighetspersoner ska vara lätta att få tag på och en person man känner. Man vill bli bemött som att man begriper något. De ska inte vara för mycket paragrafryttare. De ska bemöta som de själva vill bli bemötta. Kompetens och kunskap hos dem man kontaktar är viktigt.”

10.1.7 Information från myndigheter

”Den ska vara lätt att förstå. Fördjupningar kan finnas på internet.”

Inom vissa ärendeområden är det svårt att få den information man behöver, exempelvis när man drabbats av svåra viltskador eller när det gäller vattenskyddsområden eller Natura 2000.

Flertalet skogsägare vill helst prata med någon och få information direkt. Muntlig information ger möjlighet att ställa följdfrågor och få svar direkt på sådant man inte förstår. Skogsägare samtalar gärna med myndigheterna via telefon. Samtidigt tar flera upp att tillgängligheten är ett problem. Någon föreslår telefontider kvällstid.

”Internet och personliga kontakter kompletterar varandra. Bra att man kan hämta blanketter och kartinformation på Internet.”

Några av de intervjuade skogsägare uppger facktidningar som en viktig källa för information.

10.2 Krångligt och besvärligt. Genomgång av några andra utredningar

10.2.1 Sammanfattning

Efter en översiktlig genomgång av fyra utredningar kan vi dra följande slutsatser: Genom god kommunikation, korta handläggningstider, tydlighet och lika bedömningsgrunder oavsett myndighet eller var i landet underlättas skogsägarnas myndighetskontakter. Myndigheternas kundorientering d.v.s. hur väl de känner skogsägarens behov, önskemål och efterfrågan och hur väl de försöker tillfredsställa dessa avgör den upplevda nyttan hos honom eller henne.

10.2.2 Markägare om formellt skydd

WSP Analys & strategi har på uppdrag av Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket följt upp hur markägare ser på formellt skydd av skog. Genom intervjuer, fokusgrupper och enkät har markägare som fått biotopskyddsområde inrättat, slutit naturvårdsavtal eller tecknat avtal om ersättning för naturreservat fått komma till tals. Utredarna gör följande sammanfattning:

Skogsägare är mer nöjda med kontakterna med berörda myndigheter om:

- kontakten sker på eget initiativ
- tiden d.v.s. handlägningsprocessen är kort
- de blir väl informerade
- får ett bra bemötande
- de upplever att handläggaren är kompetent
- de blir delaktiga i processen och får lämna synpunkter
- de får god ersättning

Slutsatser: God kommunikation som inkluderar delaktighet och korta handläggningstider samt gott ekonomiskt utbyte skapar nöjdare skogsägare.

Källa: Rapporten Formellt skydd av skog – markägarnas synpunkter (WSP Analys & strategi, Rapport 2008:22).

10.2.3 Länsstyrelsen med ansvar för skogsfrågor på Gotland

På Gotland pågår sedan 1998 ett försök där skogsfrågorna sorterar under länsstyrelsen. Den nyligen avslutade utredningen om försöket belyser inte verksamheten utifrån skogsägarperspektivet i någon större utsträckning. Men utredaren noterar dock att det förekommit kritik från skogsägarhåll att länsstyrelsen ägnar för mycket tid åt naturvård och för lite åt skogsproduktion. I utredningen står också att läsa att länsstyrelsen har haft en otydlig skogsprofil – att det kan vara ett problem att identifiera vem som är ansvarig, något som bland andra markägare påtalat.

Ett tillståndsärende kan komma att delas upp på flera ärenden och handläggare om det visar sig att avverkningen omfattar områden med miljö-, natur- eller kulturvärden är en skillnad mellan Gotland och Skogsstyrelsen då ärendet hos sistnämnda har samma handläggare hela vägen.

Att man inom samma myndighet, länsstyrelsen, tillämpar olika modeller för värdering av mark som är värdefull ur naturvårdsperspektiv tas av utredaren upp som ett stort problem.

Utredaren skriver att det är svårt att hålla samman skogspolitiken och avvägningen miljö/produktion när skogsfrågorna är så otraditionellt uppdelade som de är i länsstyrelsen.

Slutsatser: Utredningen sätter fingret på ett problem som inte bara skogsägare på Gotland möter. Att olika myndigheter tillämpar olika modeller för värdering är allvarligt nog – här sker det inom samma myndighet. Samma myndighet är ingen garanti för samma bedömning.

Utredningen om Gotlandsprojektet väcker också frågor om vikten av tydlighet för omvärlden och att det skulle kunna vara enklare för skogsägarna om samma myndighet har hand om alla skogsrelaterade frågor, inkl. miljö, natur och kultur.

Källa: Betänkande av utredningen Organisationen av skogspolitiska uppgifter på Gotland. (SOU 2008:103)

10.2.4 Kunder och intressenter 2005

Snabbhet, handlingskraft, kostnadseffektivitet och kundorientering är fyra knäckfrågor för Skogsstyrelsen som konsulter i Kairos Future identifierat vid en kund- och intressentanalys som gjordes 2005. Skogsbolagen är positiva till ett samlat myndighetsansvar för skogsrelaterade frågor, naturvård och kulturfrågor medan länsstyrelserna ogillar det. Länsstyrelserna är också tveksamma till Skogsstyrelsen som kunskapscentrum inom natur- och kulturvård.

I rapporten är det lättare att utläsa vad skogsbolag och myndigheter tycker, svårare att hitta vad gruppen skogsägare om vår myndighetsroll.

Slutsatser: Trots att undersökningen har några år på nacken kan vi nog dra slutsatsen av resultaten som Kairos Futures rapport redovisar, att vi inte kan vänta oss helhjärtad stöd från andra myndigheter om vi föreslår övertagande av ansvar för fler skogsrelaterade frågor än dem vi har i dag.

Källa: Kund- och intressentanalys, Kairos Future, 2005

10.2.5 Webben och Mina sidor

Skogsstyrelsens webbplats ska enligt liggande förslag till förändringar bidra till att öka brukandet av skogen och förståelsen för miljö och sociala värden. Skogsägarna ska uppleva att de lär sig mer om hållbar virkesproduktion och att de ökar sin kunskap och kompetens att ta tillvara miljö- kulturmiljö- och rekreationsvärde. Webbplatsen ska vara enkel att förstå och värdera.

I förslaget ses alla produkter och tjänster till skogsägarna som en enhet, oavsett e-tjänst eller inte. Via webbens startsida går skogsägarna vidare till skogsägarsidor. De lokala sidorna söks på län och inte på Skogsstyrelsens distrikt som i dag.

I anslutning till en förstudie om Skogsstyrelsens externa webb intervjuades ett antal skogsägare. I förstudien har det inte framkommit att "en dörr in" är något som de intervjuade har efterfrågat. De framhåller i stället mer personrelaterade kontakter - "de vill ha en person".

Mina sidor är en plats på webben där skogsägaren med e-legitimation kan se sin egen fastighet med kartor, avverkningsanmälningar etc.. Den ersätter SMÖR på så vis att de uppgifter som Skogsstyrelsen tillhandahållit skogsägaren nu kommer att finnas på Mina sidor. Den har också en funktion för att skicka avverkningsanmälningarna digitalt.

Slutsatser: Med Mina sidor har vi redan svaret på flera förenklingar för skogsägaren. Skogsstyrelsens utveckling av den egna webben skapar möjligheter att bygga ut service till skogsägarna byggd på sektorssamverkan mellan myndigheter. Skogsägarsidor kan utrustas med länkar till exempelvis olika regelverk och digitala formulär adresserade till berörda myndigheter.

Källa: Ny webbplats Skogsstyrelsen.se, Mikael Aldman, Inuse samt Frågor och svar om Mina sidor, Skogsstyrelsens plattform för e-tjänster, Patrik André. Intervju med kommunikationsstrateg Mari Nilsson angående förstudien för ny webbplats.

Per Olsson
Tel: 08-698 10 21
per.olsson
@naturvardsverket.se

YTTRANDE
2009-11-23 Dnr 379-7202-09-NI

Skogsstyrelsen
Patrik André

551 83 Jönköping

Yttrande över Skogsstyrelsens regeringsuppdrag *Skogsägarnas myndighetskontakter*.

Naturvårdsverkets ställningstagande

Naturvårdsverket har tagit del av remissversionen av Skogsstyrelsens regeringsuppdrag att utreda skogsägarnas myndighetskontakter. Uppdragets syfte har varit att föreslå förändringar som kan underlätta skogsägarnas kontakter med myndigheterna, d v s *en väg in* som skogsägare kan använda sig av oavsett vilken myndighet som ansvarar för frågan.

Förslagen innebär att Skogsstyrelsen tar över ansvar från andra myndigheter t. ex. när det gäller markavvattning och tillsyn över forn- och kulturlämningar. Naturvårdsverket tillstyrker förslaget om en väg in där Skogsstyrelsen mottar ärenden, men slussar vidare till berörd myndighet. Förslaget att Skogsstyrelsen tar över ansvar från andra myndigheter avstyrks då frågorna först behöver utredas i samråd med berörda myndigheter och konsekvensanalyseras.

Beslut om detta yttrande har fattats av enhetschefen Maggie Javelius.

Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit handläggaren Per Olsson föredragande.

För Naturvårdsverket

Maggie Javelius

Per Olsson

Stockholm 23 nov -09

REMISSYTTRANDE

Skogsägarnas myndighetskontakter. Diariennr. 2009/5788

Skogsindustrierna har lämnats tillfälle att yttra sig över rubricerat betänkande.

KOMMENTARER PÅ HUVUDRAPPORTEN

Uppdragets syfte att effektivt överföra information från samhället till skogsägarna är vällovligt och uppmuntras av Skogsindustrierna. Skogsstyrelsen har på ett ambitiöst och konstruktivt sätt tagit sig an uppgiften och vår övergripande synpunkt är att framlagt förslag är mycket bra! Det är också bra att Skogsstyrelsen tagit hänsyn till myndigheternas allmänna regelförenklingsuppdrag.

Skogsindustrierna stödjer möjligheten för skogsägare att ges "en dörr in" till myndigheterna. Idén att utöka Skogsstyrelsens samordningsansvar för flera frågor som idag ligger på andra myndigheter, behöver kanske analyseras mer från fall till fall. Det är inte enbart ett problem när flera myndigheter är inblandade i en och samma fråga. Egna kulturer växer fram internt inom myndigheterna (se ex. nyckelbiotopsfrågan), då samråd mellan flera myndigheter kan bidra till ett förbättra myndighetsutövandet. Det är kanske bättre med en viss "kamp" mellan olika myndigheter där Skogsstyrelsen kan försvara ett miljöanpassat brukande så länge oklarheter råder om balansen mellan olika politikområden. Skogsindustrierna anser att det är viktigt att även kommunernas tillsyn omfattas av ambitionen och att det även här bör räcka med Skogsstyrelsens samråd och tillsyn.

Författarna till rapporten ställer sig frågan "Finns det ett problem?". En förutsättning för Skogsstyrelsens framgång vid myndighetsutövning och rådgivning är att Skogsstyrelsen uppfattas som en balanserad förespråkare för skogsbruket. Idag är uppfattningen bland många skogsägare att Skogsstyrelsen rör sig alltmer åt att realisera en miljöpolitik som inte längre går i takt med skogspolitiken. Även om detta i sak kan ifrågasättas, är det en uppfattning som växer. Att i detta läge lägga ännu fler myndighetsuppgifter av karaktären miljörestriktioner på skogsbruk att hanteras av Skogsstyrelsen, kommer sannolikt att öka denna uppfattning.

Skogsindustrierna stödjer att fältrådgivning förblir kostnadsfri. Vi utgår från att Skogsstyrelsen uppfattar även klarlägganden om nyckelbiotopsvärden och

–gränser som ett fall där kostnadsfritt samråd ska kunna ske. Även avgränsning och hantering i anslutning till fornlämningar anser vi, liksom rapporten, är exempel på självklar kostnadsfri rådgivning från samhället. Vi har dock exempel på där länsstyrelser idag kräver betalt för en sådan service gentemot skogsbruket.

Skogsindustrierna stödjer rapportens förslag om utökad webbaserad information, tillgänglighet av blanketter, ansökningsmöjligheter och personliga e-tjänster. Vi anser också att det är ett bra förslag med en gemensam inlämningsfunktion för ärenden som berör fler myndigheter. Skogsindustrierna anser också att det tryckta materialet ska finnas kvar.

Skogsindustrierna stödjer rapportens förslag om förändrad lagstiftning rörande markavvattnings utan miljöpåverkan samt att samordning av dikesfrågor i skogen sker genom Skogsstyrelsen. Vi anser dock att det inte är nödvändig med samråd i varje enskilt fall om det rör sig om återkommande, enkla rensningar i produktionsmark som berör kortare sträckor (det har funnits en praxis i vissa delar av landet på mindre än 500 m).

Skogsindustrierna stödjer rapportens förslag om att ge Skogsstyrelsen större inflytande över extra jakt eller skyddsjakt på grund av viltskador. Skogsstyrelsen borde dock också lyfta fram problemen med försämrade virkeskvalitet som ett skäl för sitt engagemang i viltfrågan och inte enbart skogsvårdslagens förnyingskrav.

KOMMENTARER PÅ ÄRENDEHANTERINGEN

Ärendehantering avseende kunskapsutbyggnad och rådgivning:

Den personliga kontakten är viktig och kanske det som ger skogsägaren den mest konkreta informationen. Samtidigt vet vi att resurserna är begränsade och det låter sig inte göras överallt med personlig rådgivning. Det bör tydligare framgå att skogsbruket egna rådgivare, t ex skogsägarföreningarnas inspektorer och virkesköpare, kan förmedla mycket av rådgivningen förutsatt att man ges information och understöd i form av utbildning.

Ärendehantering avseende skogsbruksåtgärder i Natura 2000:

Behovet av förhandsbesked om ett Natura 2000-områdes restriktionsräckvidd på pågående markanvändning är stort. I motsats till vad som påstås i arbetsmaterialet så framgår detta många gånger dåligt i de särskilda bevarandeplanerna. Hos vissa markägare är det stora delar av markinnehavet som berörs av potentiella restriktioner från något Natura 2000-område. Osäkra uppgifter på hur skogen får brukas inom dessa områden, och ibland även utanför, är inte acceptabelt i en pågående affärsverksamhet. Ett rimligt krav är att staten klarlägger spelreglerna i bevarandeplanerna genom att avgränsa de områden där samråd bör ske även vid normalt skogsbruk i enlighet med SVL. Skogsindustrierna stöder därför starkt förslaget om att tydlig information ska gå ut till berörda skogsägare om vilka restriktioner som gäller ett Natura 2000-område.

Ärendehantering Forn- och kulturlämningar:

Viktigt att tillsynsmyndigheten har resurser för att serva skogsbruket och skogsägarna med uttolkning i fält. Om Skogsstyrelsen ska ta över uppgifter är det viktigt att de ges tillsynsansvaret.

Med vänlig hälsning

Caroline Rothpfeffer
Rådgivare Skogliga frågor, Skogsindustrierna

Sveriges
Kommuner
och Landsting

Avd för tillväxt och samhällsbyggnad
Nils Alesund

2009-11-09

Skogsstyrelsen
551 83 Jönköping

Vårt dnr
09/4835

Ert dnr
2009/5788

SKOGSSTYRELSEN		
Huvudkontoret		
2009 -11- 20		
Dnr 2009/5788	Reg. bel	Aktbilaga

Synpunkter på rapport angående projekt Skogsägarnas myndighetskontakter

Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, har beretts tillfälle att senast den 23 november 2009 inkomma med synpunkter på rubricerade remiss.

Härmed meddelas att SKL avstår från att lämna synpunkter.

Sveriges Kommuner och Landsting
Avd för tillväxt och samhällsbyggnad

Gunilla Glasare

Ann-Sofie Eriksson

Skogsstyrelsen
551 83 Jönköping

Yttrande

Datum 2009-11-16
Dnr 333-4233-2009

Ert 2009-10-27
Er 2009/5788

Avdelning Samhällsavdelningen
Enhet Kulturminnesenheten

REMISS avseende rapport inom projekt ”skogsägarnas myndighetskontakter”

Ärendet

Skogsägarna har som företagare kontakt med olika myndigheter i skilda frågor, vilket innebär en stor administrativ börda. För att minska den har regeringen givit Skogsstyrelsen i uppdrag att utreda hur också relevant information från andra myndigheter kan förmedlas av Skogsstyrelsen.

Synpunkter

Riksantikvarieämbetet har tagit del av Skogsstyrelsens förslag och stöder i stort att Skogsstyrelsen ges ett ansvar att i samverkan med andra myndigheter samordna och svara för skoglig information och rådgivning till skogsägare. Skogsstyrelsens förslag stämmer väl överens med syftet i Riksantikvarieämbetets s.k. Pilotprojektet att förenkla och förbättra informationen om fornlämningar i skogliga ärenden. Pilotprojektet är en försöksverksamhet i tre län där Skogsstyrelsen svarar för information om fornlämningar till skogsägare på länsstyrelsens uppdrag.

Vad gäller Skogsstyrelsens förslag att ta över tillsynsansvaret för kulturminneslagen är förslaget inte tillräckligt utvecklat för att kunna kommenteras. Vi är dock intresserade av att tillsammans med Skogsstyrelsen och representanter för länsstyrelserna diskutera förutsättningarna för ett större ansvarstagande när det gäller detta.

Detta beslut har fattats av avdelningschef Birgitta Johansen efter föredragning av utredare Bosse Jönsson. Även bitr avdelningschef Anita Bergenstråhle-Lind, t.f. enhetschef Maria Wikman och utredare Peter Norman har varit med om den slutliga handläggningen.

Riksantikvarieämbetet

Storgatan 41
Box 5405
114 84 Stockholm
Tel 08-5191 8000
E-post riksant@raa.se
Hemsida www.raa.se
Org.nr 202100-1090
Plusgiro 599 94-4
Bankgiro 5052-3620

Birgitta Johansen

Bosse Jönsson

Länsstyrelsen
Jämtlands län
Naturvård
Håkan Attergaard
063/146148

Yttrande
Datum
2009-11-23

Dnr (anges vid skriftväxling)
500-14245-09

Skogsstyrelsen
Patrik André
Rådgivningsenheten
551 83 Jönköping

En märkbar förändring i skogsägarens vardag

Allmänt

Skogsstyrelsen har i sitt regelringsbrev för 2009 haft i uppdrag att utreda skogsägarnas myndighetskontakter. Följande synpunkter lämnas på remissversionen:

En viktig utgångspunkt i uppdraget måste givetvis vara att förslå förändringar som kan underlätta kontakterna med myndigheterna för skogsägarna. Som ett led i detta föreslås att Skogsstyrelsen kan vara den kanal som en markägare kan vända sig till oavsett om det är en annan myndighet som har ansvaret för det som frågan gäller. Skogsstyrelsen ser sedan till att frågan hamnar hos rätt myndighet. Principen som innebär en samlad väg in tillstyrks men frågan bör utredas mer i detalj med berörda hur denna ska utformas. Vidare finns det ingen erinran mot att samverkan mellan olika myndigheterna intensifieras. Detta gäller inte minst kompetensutvecklingsfrågor.

Kulturmiljö

Skogsägarnas och skogsföretagens kontakter med Kulturmiljövården berörs i 6:e kapitlet (6.5.2). Avsnittet avser skogliga åtgärder i anslutning till fornminnen och andra kulturlämningar.

Kulturmiljöfunktionen vid Länsstyrelsen i Jämtland håller med i den problemformuleringen om forn- och kulturminnen som beskrivs i remissen.

De förslag till förändringar som remissen föreslår stämmer väl in i den syn på lösningar av problemet som vi har.

Vidare delar Länsstyrelsen åsikten att det kan vara effektivare att SKS övertar tillsynsansvaret för kulturminneslagen vid skogsbruksåtgärder på mark som omfattas av bestämmelserna i skogsvårdslagen. Intentionerna med förslaget är att försöka uppnå en tydligare ansvarsfördelning och förenklad handläggning, vilket Länsstyrelsen också tror kan bli resultatet.

Som det påpekas i remissen så måste SKS genomföra en bred kompetenshöjning inom området för att kunna genomföra de förslag som finns i remissen. Viktig är också att den föreslagna ökningen av arkeologisk kompetensen till organisationen. Som vi ser det borde åtminstone de finnas en arkeolog i varje distrikt som kan

leda arbetet.

Vi ser positivt på de förslag till förändring i arbetet om hur forn- och kulturlämningar ska hanteras vid skogsbruksåtgärder som ges i remissen. De svårigheter som vi ser är att det finns en problematik i överförandet som inte är analyserat i remissen. Det skulle således behövas en konsekvensanalys av förslagen i remissen. De olika Länsstyrelserna och de olika skogsstyrelsekontoren i landet fungerar i dag olika vad gäller dessa frågor. Vi vill därför poängtera att om förslaget genomförs, vare sig helt eller i delar, så måste Skogsstyrelsen och Riksantikvarieämbetet tillsammans med Länsstyrelserna utarbeta riktlinjer för hur arbetet ska se ut.

Det måste vara klart och tydligt vilka olika roller som Skogsstyrelsen respektive Länsstyrelsen har vid ett övertagande, till exempel så bör all handläggning av tillståndspliktiga ärenden vara kvar på Länsstyrelsen. Skogsstyrelsen kan inte ta över den rollen som vi ser det.

En annan fråga som bör diskuteras är om Länsstyrelsen ska yttra sig i skogsstyrelsens handläggning av ärenden som inte är tillståndspliktiga som nämns under rubriken ”Tillsyn av skogsstyrelsen”. Kan Länsstyrelsen yttra sig i enskilda ärenden eftersom vi är tillsynsmyndigheten och därmed borde få ett tillsynsuppdrag på hur SKS sköter sin uppgift vid ett eventuellt överlåtande av tillsynen?

Sett ur detta perspektiv är det även viktigt att det tas fram rutiner för hur kontakter och samarbete ska ske mellan organisationerna.

Naturvård

6.5.1.2, tredje stycket.

Här står att *”en dikningsåtgärd i skogen som till viss del är markavvattningsmen som inte har någon betydande miljöpåverkan skulle kunna ingå i dikesrensning och hanteras av skogsstyrelsen”*.

Länsstyrelsen ställer sig mycket frågande till formuleringen ovan. En sådan ändring skulle innebära stora utrymmen för olika tolkningar och en ”försvagning” av nuvarande markavvattningsbestämmelser, vilket i förlängningen riskerar att missgynna naturvårdsintressena och den biologiska mångfalden. I Miljöbalkens markavvattningsbestämmelser står inget om några sådana tolkningar. Är det markavvattningsmen så är det och då är länsstyrelsen tillsynsmyndighet!

6.5.1.3, första stycket

Då länsstyrelsen är tillsynsmyndighet för vattenverksamhet enligt miljöbalken (MB kapitel 11) är det även fortsättningsvis lämpligast att markavvattningsfrågorna (MB 11 kap 9 § och MB 11 kap 13 §) prövas av länsstyrelsen. Länsstyrelsen besitter i dag den biologiska och hydrologiska kompetens som krävs för att hantera dessa frågor. Vidare har länsstyrelserna ett omfattande kunskapsunderlag i form av våtmarksinventeringar, rikkärrinventeringar och ett flertal andra naturinventeringar. Markavvattningsfrågor berör inte enbart skogsbruket utan även jordbruk och exploateringsärenden. Markavvattningsärendena hanteras i dag med en god rättssäkerhet på länsstyrelserna och bör så göra även fortsättningsvis.

Sidan 1, andra stycket.

Här bör tilläggas att mark som redan innan avverkning är våt, t.ex. sumpskog, aldrig kan skyddsdikas. Är marken våt före en avverkning är det i stället fråga om tillståndspliktig markavvattning.

Sidan 1, fjärde stycket

I bilagan står att markavvattning är en dikningsåtgärd som syftar till att öka skogsproduktionen.

Definitionen för markavvattning är *åtgärder som utförs för att avvattna mark när det inte är frågan om avledande av avloppsvatten, eller som utförs för att sänka eller tappa ur ett vattenområde eller för att skydda mot vatten, när syftet med åtgärden är att varaktigt öka fastighetens lämplighet för ett visst ändamål.*

Markavvattning är således inte enbart en dikningsåtgärd som syftar till att öka skogsproduktionen som det står i bilagan. Tillståndspliktig markavvattning är all dikning i våt mark, vilken inkluderar myrar och våta skogar som t.ex. sumpskogar. Således är även vägdiken i all våt mark tillståndspliktig markavvattning. Vägdiken på fastmark är inte markavvattning. Vägar som byggs i våt mark utan dikning, s.k. flytande vägar” är inte heller tillståndspliktig markavvattning.

Beträffande ärendehantering inom Natura 2000-områden bör det förtydligas vad som kan vara skogsbruksåtgärder, alltså vilka övriga åtgärder som kan förekomma förutom avverkning. Förtydligandet känns särskilt viktigt gentemot markägarna

En tydligare uppdelning av ärendehantering avseende omläggning av skogsmark för annan markanvändning (ej skogsbilväg) är önskvärd. Förslaget är att Skogsstyrelsen handhar anmälan enligt 14 § skogsvårdslagen. Eventuellt samråd och kontakter kring dessa åtgärders utförande hanteras av länsstyrelsen. Detta bör förtydligas.

Håkan Attergaard

LÄNSSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Naturvårdsenheten
Örjan Nilsson
0501-60 53 90
orjan.nilsson@lansstyrelsen.se

YTTRANDE
2009-11-25

Diarienummer
501-100567-2009

Sida
1(1)

Skogsstyrelsen
Patrik André
Rådgivningsenheten
551 83 JÖNKÖPING

Remiss "Projekt skogsägarnas myndighetskontakter"

Skogsstyrelsen har i sitt regleringsbrev fått i uppdrag att utreda skogsägarnas myndighetskontakter. Länsstyrelsen i Västra Götalands län lämnar följande synpunkter på rapportens remissversion:

Det är viktigt att försöka underlätta skogsägarnas myndighetskontakter. Men av samma skäl är det även viktigt att underlätta och förenkla myndighetenas kontakter med skogsägarna. Och även med skogsentreprenörer och andra aktörer i skogen. I rapporten beskrivs möjligheterna att utveckla "Skogens pärlor" till en nationell skogsdatabas. Länsstyrelsen tillstyrker detta förslag. En förbättrad geografisk databas har förutsättningar att utvecklas till ett alltmer kostnads- och tidseffektivt sätt att sprida information och underlag till markägare och andra berörda. Det är viktigt att informationen är kvalitetssäkrad med övriga berörda myndigheter och sakområden.

I rapporten föreslås på ett flertal områden att Skogsstyrelsen skall överta tillsynsansvar, enligt t.ex. kulturminneslagen och delar av miljöbalken, som idag ligger på länsstyrelsen. Länsstyrelsen avstyrker dessa förslag. Det skäl att det rör sig om skogsmark och att en skogsägare endast ska behöva kontakta en myndighet, utgör inte en tillräcklig motivering för att flytta över detta tillsynsansvar. Frågorna är i vilket fall så komplexa att de bör föregås av en mycket mer djupgående analys innan ändringar av tillsynansvaret genomförs.

Rapporten bör kompletteras med en analys av i vilken omfattning Skogsägarnas myndighetskontakter kan förenklas genom att Skogsstyrelsens regionala och lokala verksamhet överförs till länsstyrelserna. Denna fråga har i olika sammanhang utretts tidigare. Erfarenheter och möjliga förbättringar för såväl skogsägare, som för myndigheterna, finns från den försöksverksamhet som sedan 1998 genomförs inom Gotlands län med samordnad länsförvaltning även av skogsfrågorna.

Johan Jannert

Örjan Nilsson

Kopia
Akten

LÄNSSTYRELSEN I STOCKHOLMS LÄN

Naturvårdsenheten
Anders Nylén
08-785 4608

Yttrande

Datum
2009-11-16

Beteckning
500-2009-075383

Skogsstyrelsen
Patrik André
Rådgivningsenheten
551 83 Jönköping

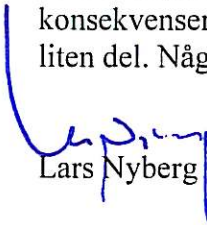
SKOGSSTYRELSEN		
Huvudkontoret		
2009 -11- 20		
Dnr	Bgg.bet	Aktbilaga
2009/5188		

En märkbar förändring i skogsägarens vardag

Skogsstyrelsen har i sitt regelringsbrev för 2009 haft i uppdrag att utreda skogsägarnas myndighetskontakter. Följande synpunkter lämnas på remissversionen:

En viktig utgångspunkt i uppdraget måste givetvis vara att förslå förändringar som kan underlätta kontakterna med myndigheterna för skogsägarna. Som ett led i detta föreslås att Skogsstyrelsen kan vara den kanal som en markägare kan vända sig till oavsett om det är en annan myndighet som har ansvaret för det som frågan gäller. Skogsstyrelsen ser sedan till att frågan hamnar hos rätt myndighet. Principen som innebär en samlad väg in tillstyrks men frågan bör utredas mer i detalj med berörda hur denna ska utformas. Vidare finns det ingen erinran mot att samverkan mellan olika myndigheterna intensifieras. Detta gäller inte minst kompetensutvecklingsfrågor.

De förslag till arbetsuppgifter som Skogsstyrelsen föreslår att ta över avstyrks däremot. Att som enda utgångspunkter ha att det rör skogsmark och att någon är skogsägare och bryta ut någon del av en lagstiftning och sedan förslå förändringar är en alltför dålig motivering. Frågorna är mycket mer komplexa och om förändringar förslås måste detta föregås av riktiga analyser över vilka konsekvenser blir så att en helhetsbild kan fås. Det går inte att bryta ut endast en liten del. Några sådana konsekvensanalyser har inte gjorts.

Lars Nyberg

Anders Nylén

Sändlista
Akten

2009-11-20

Rapport inom projektet "Skogsägarnas myndighetskontakter", ert dnr 2009/5788

LRF Skogsägarna ser mycket positivt på detta viktiga uppdrag och anser att projektgruppen lyckats väl med att övergripande identifiera och beskriva den problembild som möter skogsägaren vid myndighetskontakter.

Vi ser också positivt på de förslag som lagts fram, där Skogsstyrelsen skulle kunna ta ett utökat samordnings- och informationsansvar. LRF Skogsägarna vill dock betona att en bättre lösning är att Skogsstyrelsen övertar det fulla tillsynsansvaret för skogsbruksåtgärder på mark som omfattas av skogsvårdslagen, inom i första hand tillsynsområdena markavvattning, skydd av fornlämningar, miljöfarlig verksamhet och vattenskyddsområden. Det är däremot *inte* lämpligt, så som föreslagits, att ett sådant tillsynsansvar knyts till ett förfarande där den forna tillsynsmyndigheten i varje enskilt normalärende skall beredas tillfälle att yttra sig. Vad är då vunnet i förenkling? Som Skogsstyrelsen själv konstaterar är en förutsättning för att överta tillsynsansvaret att myndigheten kompletteras med erforderlig kompetens och väl utvecklade handlägningsrutiner.

Ett område som emellertid inte tillräckligt belysts i rapporten är Natura 2000. Här har Skogsstyrelsen tillsynsansvar för skogsbruksåtgärder medan länsstyrelsen är tillståndsmyndighet. Detta är oklart och vår erfarenhet är därtill att denna oklarhet skapar osäkerhet även hos tillsynsmyndigheten, som därför inte heller dristar sig till att verkligen ta ett självständigt tillsynsansvar. Vidare är det nödvändigt att de myndigheter som arbetar med formella avsättningar (Skogsstyrelsen, länsstyrelserna och kommunerna) inte bara, som det uttalas i rapporten, känner till varandras planer, utan att de arbetar efter gemensamma transparenta strategier med tydliga prioriteringar.

Vad avser jakt- och viltfrågan ser vi det som självklart att Skogsstyrelsen måste ges ökade befogenheter och möjligheter att genomföra och utveckla inventeringsmetoder samt ges ökade befogenheter att påverka avskjutning och skyddsjakt på grund av viltskador.

Mot bakgrund av den problembild som rapporten beskriver är det något motsägelsefullt när Skogsstyrelsen inleder avsnitt 5.2 *Finns det ett problem?* med att konstatera att samverkan mellan myndigheterna huvudsakligen fungerar väl och att det är svårt att identifiera några problem. Detta medan man samtidigt konstaterar att bilden av att det uppdelade myndighetsansvaret leder till både ökad administrativ börda och varierande regeltillämpning och praxis, har stärkts i de undersökningar man genomfört.

LRF Skogsägarna vill därför understryka att den problembild som återges i rapporten är reell och har stor påverkan på våra medlemmars vardag. Att myndighetssamverkan fungerar väl inom vissa geografiska områden och mellan vissa enskilda tjänstemän är mycket positivt, men det minskar inte behovet av genomgripande och enhetliga förändringar. De punkter som redovisas i avsnitt 5.2 *Finns det ett problem?* beskriver och sammanfattar problemen på ett mycket kärnfullt och bra sätt. En detaljsynpunkt dock: det är lämpligt att stryka ordet "hederlig" i fjärde punkten.

I övrigt instämmer vi i de synpunkter som ingetts av Södra skogsägarna.

Linda Hedlund
Avdelningschef

Johanna Fintling
Handläggare

Synpunkter på Skogsstyrelsen rapport

En märkbar förändring i skogsägarens vardag

Allmänna synpunkter

Uppdraget är viktigt och projektet tillika Skogsstyrelsen har på ett ambitiöst och konstruktivt sätt tagit sig an uppgiften. Målet, att underlätta för skogsägaren i dennes kontakter med myndigheter, är angeläget. Uppgiften och rapportens titel förpliktar, det finns förväntningar på förändringar. Det är bra att hänsyn även tagits till myndigheternas allmänna regel-förenklingsuppdrag. Det uppdraget är egentligen grundläggande för arbetet med att förenkla skogsägarnas vardag.

Efter att ha följt arbetet med rapporten om en förbättrad dialog och kontakt mellan berörda myndigheter och skogsägarna genom referensgruppen är den övergripande synpunkten att övervägande delar av förslaget är mycket bra. Dessa kan, om de genomförs, öka förståelsen för nödvändiga processer, vikten av praktisk tillämpning, initial och förutsättningslös dialog och ett generellt förbättrat kontaktklimatet grupperna emellan. Skogsägarna och deras företrädare har i flera år påpekat behovet av att kommunicera med **en** myndighet som samordnar kontakter och svarar för rådgivning och fält-besök. Såvitt vi kan bedöma finns det en öppen och ärlig önskan från inte minst Skogsstyrelsen att bejaka det nya synsättet om att fokusera på skogs-ägarens erfarenhet och kunskap samt möta denne på ett respektfullt sätt.

Det finns emellertid en inbyggd konflikt mellan de båda myndigheterna som svarar för merparten av det regelverk som berör skogsbruket, miljöbalken och skogsvårdslagen. Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket har inte klarat ut gränsdragningen i och med denna rapport utan en rad tillsynsåtgärder kommer fortfarande att vara delade där en eller flera myndigheter berörs. Det primära **om** så blir fallet är att rådgivning och övrig handläggning är synkroniserad för att undvika motsägelsefulla råd och beslut samt att fält-besöken minimeras, för att spara både skogsägarens och myndighetens tid.

I alla, för skogsägaren, väsentliga frågor och tillämpning av regelverk bör det enligt vår mening vara naturligt att Skogsstyrelsen är kontaktvägen in. Det är bra att rapporten trycker på det och att Skogsstyrelsen erbjuder den möjligheten. Det borde också vara realistiskt och kompetensmässigt möjligt (med viss kompletterande utbildning) att Skogsstyrelsen får ansvaret för tillsyn av t ex kulturminneslagen, vattenfrågor enligt miljöbalken där man med rådgivning och förenklad handläggning kan tillgodose skogsägarens

behov och önskemål. I komplicerade ärenden kan andra myndigheter kopplas in men utgångspunkten bör alltid vara kontakt med **en** myndighet.

Tveksamhet råder även inför kommunernas myndighetsroll. Inom t ex vattenskyddsärenden har kommunerna ett tillsynsansvar liksom inom hantering av petroleumprodukter, bekämpningsmedel etc. Det är viktigt att även kommunernas tillsyn omfattas av ambitionen att förenkla processen och att det även här bör räcka med Skogsstyrelsens samråd och tillsyn. Tyvärr har inte kommunernas roll tydliggjorts vilket kan skapa osäkerhet. Kommunerna får även utökade möjligheter från och med 2010 att besluta om biotopskydd vilket är ett konkret exempel på hur man i högre utsträckning får tre myndigheter/aktörer som kan arbeta med tillämpning av miljöbalken på det skogliga området. Här behövs en komplettering.

Det bör även påpekas att skogsbruket och skogsägarna har ett sektorsansvar som bygger på ett förtroende från samhället där skogspolitikens grundsten är frihet under ansvar. Om myndighetskontakterna förenklas och samordnas skapas också tydliga incitament för skogsägaren att ta sitt ansvar i skogen.

Detaljsynpunkter

6.2 Samverkan mellan myndigheter

Det bör göras tydligare att näringsföreträdare, såväl på nationell och regional nivå, även kan delta i samverkan och samarbetsprocesser på projektnivå när så anses viktigt från aktörerna. Idag deltar näringen oftast i referensgrupper (vilket i sig är bra) men det faktiska arbetet sker i projektgrupper där man inte deltar. Vill man utveckla former för samverkan även med skogsägarna bör givetvis t ex familjeskogsbrukets företrädare vara med från början. Därför kan rubriken ändras till samverkan mellan myndigheter och skogsägarna.

6.3 Kunskapsuppbyggnad och rådgivning

Den personliga kontakten är viktig och kanske det som ger skogsägaren den mest konkreta informationen. Samtidigt vet vi att resurserna är begränsade och det låter sig inte göras överallt med personlig rådgivning. Det bör tydligare framgå att skogsbruket egna rådgivare, t ex skogsägarföreningarnas inspektorer, kan förmedla mycket av rådgivningen förutsatt att man ges information och understöd i form av utbildning.

Fortfarande har en majoritet skogsägare svårt att tillgodogöra sig information via webbaserad information. Utvecklingen går fort men det finns ibland en övertro på digital information. Det tryckta materialet

efterfrågas fortfarande mest, enligt egna undersökningar. Kompletterat med personlig rådgivning och skogs dagar bör det vara huvudkonceptet. Det är önskvärt att lyfta fram det tryckta materialet mer, ge exempel på lyckade informationssatsningar. Inom Kraftsamling Skog ser vi hur ett bra studie-cirkelmateriel fortfarande ger stor respons ute bland skogsägare, vi tror mindre på telefonrådgivning i dagsläget men det kan givetvis testas på försök i några avseenden. Ren juridisk rådgivning är i så fall att föredra.

Skogs dagar/kvällar är det traditionella sättet att förmedla information inom familjeskogsbruket. Att samordna dessa med t ex skogsägarföreningar, med flera inom skogsbruket borde vara självklart och bör lyftas fram. Det är inte något självändamål att Skogsstyrelsen själv svarar för dessa, man kan istället delta med informationen som inbjuden föreläsare. På det viset undviks också myndighetsstämpeln, blir istället en naturlig och konstlad mötesplats.

6.6 En väg in – samlad mottagning och personliga e-tjänster

Vi konstaterar att den personliga rådgivningen är viktig. Många kontakter sker i samband med avverkningsanmälan eller dylikt och det bör därför finnas en möjlighet att kryssa för att bli uppringd från konsumenten om man önskar det. Det ger en öppnare och effektivare service.

Det talas om att storskogsbrukets har IT-system som kan kopplas ihop med myndigheten, vi vet dock av erfarenhet att det är viktigt med tydliga rågångar mellan enskilda, företag och myndigheten för att inte hamna i märkliga situationer. Det bör framgå bättre av skrivningen.

Förslag om gemensam inlämningsfunktion är i övrigt ett bra förslag.

6.5 Samordningsansvar för skogliga frågor

6.5.1 Skogsdiken

Vi önskar att huvudinriktningen bör vara att det är Skogsstyrelsen som har huvudansvaret för dikningsärenden. Det bör kunna ske utan att man måste återkoppla till länsstyrelserna annat än i undantagsfall t ex om en markavvattning t ex rör både jordbruks- och skogsmark. En ändring av regelverket är därför nödvändig och bör genomföras. Nödvändig kompetensutveckling för berörda handläggare borde inte vara något hinder.

Under tillsyn anges att Skogsstyrelsen betraktar dikesrensningar som samrådspiktiga. Enligt vår bedömning är det inte nödvändigt att samråd sker i varje enskilt fall om det rör sig om enkla, återkommande rensningar i

produktionsmark. Samråd skall användas i samband med rensningar som rör längre sträckor (det har funnits en praxis i vissa delar av landet på 500 meter eller längre) och berör mer miljö känsliga områden. Återigen kommer en återkommande kalibrering med skogsbruket vara av godo även här. Notera att **ambitionen måste vara att förenkla inte öka kraven på samråd.**

6.5.2 Forn- och kulturminnen

Under problemskrivningen anges att skogsbruket *orsakar stora skador på forn- och kulturminnen*. Det är en generell skrivning som kan tolkas som om skogsbruket alltid orsakar skador. Det vänder vi oss emot. Det förekommer skador men rutiner och metoder blir bättre efterhand och den utvecklingen måste vara utgångspunkten, inte problembilden.

Södra har god erfarenhet av samråd i Östergötland där man också utvecklat en bra handläggningsrutin med myndigheterna. Däremot har inte alltid rutinerna fungerat på motsvarande sätt i Kronobergs län som anges i texten.

Vi föreslår att huvudalternativet är att Skogsstyrelsen övertar tillsynsarbetet för huvuddelen av skogsbruksåtgärder som tangerar kulturminneslagen. Vi ser det som nödvändigt för att effektivisera tillsynsarbetet och undvika många timmars merarbete både för skogsägare och ansvariga myndigheter.

6.5.3 Skogsbilvägar

Bra förslag, lägg till att här avses att kombinera handläggning av ärenden med kompetens rådgivning. Bra och lämpligt placerade skogsbilvägar är ett utmärkt sätt att kombinera miljö och ekonomi eftersom man med bra vägar sparar kostnader genom minskade terrängtransporter samtidigt som risken för markskador minskar väsentligt.

6.5.4 Miljöfarlig verksamhet

Bra och informativ skrivning som leder till betydande förenklingar!

6.5.5 Jakt och vilt

En angelägen fråga som förhoppningsvis kan lösas genom de förslag som överlämnats till regeringen från utredaren Maria Norrfalk. Det finns underlag bland annat från Skogsstyrelsens remissvar som bör infogas i texten. Det är självklart att Skogsstyrelsen bör få ökade befogenheter och möjligheter att genomföra och utveckla inventeringsmetoder samt få ökade befogenheter att påverka avskjutning och skydds jakt på grund av viltskador.

M Blomberg 0470-89 480

6.5.6 Vattenskyddsområden

Det är rimligt att Skogsstyrelsen med sin skogliga kunskap ges ett uttalat tillsyns- och informationsansvar visavi berörda skogsägare.

Det är inte bra när ytterligare en part, kommunerna, reglerar åtgärder utifrån antagna föreskrifter utan sakkunskap och praktisk erfarenhet.

6.5.7 Avsättningar

Riksdagen tagit beslut om den s k Hållbart skydd propositionen med förslag på bland annat kompletterande metoder för att skydda naturvärden i skogen. Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket har fått uppdrag att ta fram ett nytt naturvårdsavtal mm och fokus ligger på en förbättrad dialog med skogsägarna. Därför behöver avsnittet kompletteras med saxade skrivningar om den viljeinriktningen som framkommer av riksdagens beslut. Natura 2000 förtjänar en extra kommentar eftersom samråden ofta inte fungerat tillfredsställande eller inte förekommit alls. Skogsägare känner fortfarande inte till vad gränser går eller vilka eventuella restriktioner som gäller. Det är också vår bedömning att det måste förankras och göras mer tydligt vad dessa lokala samverkansgrupper skall göra och hur dessa kan hantera Natura 2000. I riksdagsbeslutet föreslås fem försöksområden med bland annat med regionala samverkansgrupper.

Med vänlig hälsning

Södra Skogsägarna ekonomisk förening

Mats Blomberg

Kostnader för Skogsstyrelsen

*=fördjupade beräkningar nedan			Investeringar	Löpande kostnader
Samverkansgrupper				
430 dgr	10 dgr/distrikt			
300 dgr	1,5 tjänst. Ledning, verks. Utv, juridik mm			
100 dgr	Sakansvariga m fl			
500 tkr	Kringkostnader			
3820				3 820
Information via webb, tryck och telefon				
350 dgr	0,75 Redaktör+1 telefonrådg. (ev utspritt över landet)			
100	Omkostnader			
100 tkr	SkogsEko, bilaga vart 3:e år			
-133,75 tkr	Färre frågor till Skogsstyrelsen*			
1466,25				1 466
Fältrådgivning före anmälan				
55000 st	Antal avverkningar			
2250 st	Antal som berör forn- &kulturminnen			
1200 st	Övriga ärenden			
80%	Andel som behöver stöd			
3	timmar per rådgivning, medeltid			
4140	Totalkostnad/år. tkr.			
-828 tkr	Enklare handläggning			
3312				3 312
En väg in				
9000 tkr	Utvecklingskostnader	9 000		
1800 tkr	Drift och underhåll av IT-system			
250 tkr	Kostnader för manuell registrering*			
3850				3 850
Kompetensbreddning				
563	Personer			
8	Dagar/person			
18016		18 016		2 702
Ökad handläggning				
4 tim	Handläggningstid			
1700	Antal ärenden*			
3400				3 400
Nationell skogsdatabas				
5000	Investering	5 000		
1500	Löpande			
	Digitalisering av befintlig material	-		-
2500				2 500
Effektivare informationsflöden				
2500	Uppbyggnad IT-tjänster	2 500		
2 123,3	Utskick "Grönt kuvert"*			
1500	Driftskostnader IT-tjänster			
1185	Arbets tid och andra löpande kostnader			
5308,333333				5 308
		34 516		26 359

Dagkostnad	4 tkr		
Utöver nuvarande samverkan			
Utöver nuvarande samverkan			
Utöver nuvarande samverkan			
Resor konsultstöd mm			
2250 är hämtat ur uppskattningar i fördjupade "utvärdering av levande skogar"			
Antagande	Skogsstyrelsens meddelande 4:2007		
Rådgivning före ansökan/åtgärd förenklar handläggningen			
Gäller såväl Mina sidor, elektronisk dataöverföring och Skogsstyrelsens interna system. 5 års avskrivning			
Underhållsarbeten uppskattas till 20% av investeringen			
Antal anställa skogskonsulenter, inklusive specialister. 550 tillsvidareanställda (563,2 helårsverken)			
3-5 dagar för alla, 10-15 dagar för "ärendehandläggare"			
7 års avskrivningstid på utbildningsinsatser			
4 timmar i genomsnitt			
5 års avskrivning			
Arbets tid som kommer utöver det som ges av Inspire-direktivet			
Funktioner för utskick av "Gröna kuvert" och elektronisk distribution, 5 års avskrivning			
1/3 av skogsägarna per år			
Känslighetsanalys	25%	32 949	
	-25%	19 769	

Kostnader för övriga myndigheter

Samverkansgrupper	
215 dgr Lokalt / regionalt	
300 dgr Central nivå	
100 tkr Kringkostnader	
2160	2 160
Information via webb, tryck och telefon. medverka i faktakontroll mm.	
50 dgr	200
Mottagning av ärenden. IT-kostnader	
100 tkr	
40 dgr	
260	260
Tillhandahållande av information utöver Inspire	
500 tkr	
50 dgr	
700	700
Summa	3 320

Utöver nuvarande samverkan
Utöver nuvarande samverkan
Resor mm.

Dessa kostnader inkluderar inte alla IT-infrastruktur som krävs för digital mottagning,
utan endast extrakostnad för att ta emot via gemensam inlämningsfunktion

Denna kostnad förutsätter att data redan lagras på ett strukturerat sätt.

Färre frågor för Skogsstyrelsen

535 Antal skogstjänstemän
2 Frågor/år
0,25 Tid/fråga
0,5 Timkostnad
133,75

Kostnad utskick gröna kuvert

Källa: Jämförelse med tidigare utskick
2,4 Grundpris, kuvert+kuvertering
3,2 4 sidor 4-färg
3,2 4 sidor 4-färg
6 Porto 5000+
1 Kuvert
2,4 Övriga kostnader
18,2 S:a

Minskade registreringskostnader

1000 Antal, ärenden
0,25 Kostnad för registrering
250

Antal handläggningsärenden

Källa: Egna uppskattningar
300 Begäran om skydds jakt
500 Markavvattning i anslutning till dikesrensning och skydds dikning
500 Fornminnen
400 Skogsbruksåtgärder inom vattenskyddsområden
1700

Intäkter

Tydligare information om regelverket		
750 Enklare för andra myndigheter & skogliga aktörer*		
1 727 Enklare för Skogsägare*		
2 477		2 477
Färre skador efter information och rådgivning		
15 764 Färre skador på fornlämningar*		
800 Färre skador på vattendrag*		
156 Färre juridiska processer*		
125 Minskade problem för skogsägare i samband med rättsfall		
16 845		16 845
Goodwill - kundnöjdhet		
1 Myndigheterna uppfattas mer positivt		1
Enklare genom information om den enskilda fastigheten		
28 788 Enklare för skogsägare att få information*		
8 250 Effektivare drivning i småskogsbruket*		
4 650 Effektivare skogsvård i småskogsbruket*		
41 688		41 688
Ökad aktivitet och precision i skogsvård		
30 000 Ökad aktivitet i skogsvård*		
1 Bättre planering av skogsvård och beståndsanläggning		
30 001		30 001
		91 012

Känslighetsanalys	50%	136 518
	-50%	45 506

Beräkningar av intäkter

Enklare för kommuner/myndigheter & skogliga aktörer

300 Antal
5 frågor per aktör
1 Tidsbesparing
0,5 Timkostnad
750

Enklare för skogsägare

329000 Antal
10% andel med frågor
0,3 Tidsbesparing
0,175 Timkostnad
1727,25

Minskat krångel för skogsägare

Källa. Egna uppskattningar
329000 Antal skogsägare
0,5 Sparad tid/år 30 minuter
164500 timmar
0,175 Timkostnad, tkr
28787,5

Färre skador på fornminnen

Källa: Fördjupad utvärdering, levande skogar
50000 Antal avverkningar
563 Skadade fornlämningar
40 Kostnad för arkeologiska undersökningar och återställande
70% Förbättringsandel, andel av rådgivna objekt där skador undviks
15764 Summa

Färre skador på vattendrag

Källa: Egna uppskattningar
200 Skadade vandringhinder
20 Andel som blir föremål för rådg.
50% Förbättringsandel
80 Kostnad för återställande
800 Summa

Rådgivning leder till färre juridiska processer

Källa: Egna uppskattningar
50000 Anmälningar
25 Antal processer
12,5 50% Minskning
12,5 Kostnad/process
156,25 Summa

Effektivare drivning i småskogsbruket

Källa: Skogsstatistik årsbok + egna uppskattningar
3900000 Drivningskostnader i föryngringsavverkning
10% Andel som sker med bristande IT-stöd
390000 Kostnad för denna
0,50% Effektivisering p.g.a. bra informationsstöd
1950 1950 Besparing
4200000 Drivningskostnader i gallring
30% Andel som sker med bristande IT-stöd
1260000 Kostnad för denna andel
0,50% Effektivisering p.g.a. bra informationsstöd
6300 6300
8250 Summa effektivisering

Effektivare skogsvård i småskogsbruket

Källa: Skogsstatistik årsbok + egna uppskattningar
3100000 Kostnader för skogsvård
30% Andel som sker med bristande IT-stöd
930000 Kostnad för denna
0,50% Effektivisering p.g.a. bra informationsstöd
4650 Summa effektivisering

Ökad aktivitet i skogsvård

3000000 Omsättning i skogsvård 2009 (Skogsstatistik årsbok)
1% Aktivitetshöjning
30000

11 Litteratur/källförteckning

- Handlingsplan för eFörvaltning, Nya grunder för IT-baserad verksamhetsutveckling i offentlig förvaltning. Regeringskansliet 2008
- Kompletterande metoder vid skydd av värdefull natur (Komet) Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen 2008
- Hur ska skogspolitiken genomföras på Gotland? SOU 2008:103
- Formellt skydd av skog – markägarnas synpunkter, WSP Analys & Strategi Rapport 2008:22
- Dikesrensningens regelverk, meddelande 1:2009, Skogsstyrelsen
- Förslag om ändrade tillsynsregler avseende skötsel av skog. Skogsstyrelsens skrivelse DNR 907/03 4.40
- Länsstyrelsernas tillsyn. Dagsläge, möjliga förbättringar, framtidsutsikter. Redovisning av ett regeringsuppdrag Fi2008/3093, Länsstyrelsen Östergötland
- Fördjupad utvärdering av levande skogar. Meddelande 4:2007 Skogsstyrelsen
- Nationell geodatastrategi, Lantmäteriet, 2008
- Plan för projekt om förenklade handläggningsrutiner för avverkningsärenden som berör fast fornlämning, Riksantikvarieämbetet, dnr 333-3582-2008
- En märkbar förändring i företagets vardag. Regeringens handlingsplan för regelförenklingsarbetet. Näringsdepartementet N8009.
- Hållbart skydd av naturområden, prop. 2008/09:214
- Skogsstatistisk årsbok, Skogsstyrelsen 2009

Av Skogsstyrelsen publicerade Rapporter:

1988:1	Mallar för ståndortsbonitering; Lathund för 18 län i södra Sverige
1991:1	Tätortsnära skogsbruk
1992:3	Aktiva Natur- och Kulturvårdande åtgärder i skogsbruket
1993:7	Betespräglad äldre bondeskog – från naturvårdssynpunkt
1994:5	Historiska kartor - underlag för natur- och kulturmiljövård i skogen
1995:1	Planering av skogsbrukets hänsyn till vatten i ett avrinningsområde i Gävleborg
1995:2	SUMPSKOG – ekologi och skötsel
1996:1	Women in Forestry – What is their situation?
1996:2	Skogens kvinnor – Hur är läget?
1997:2	Naturvårdsutbildning (20 poäng) Hur gick det?
1997:5	Miljeu96 Rådgivning. Rapport från utvärdering av miljeurådgivningen
1997:6	Effekter av skogsbränsleuttag och askåterföring – en litteraturstudie
1997:7	Målgruppsanalys
1997:8	Effekter av tungmetallnedfall på skogslevande landsnäckor (with English Summary: The impact on forest land snails by atmospheric deposition of heavy metals)
1997:9	GIS-metodik för kartläggning av markförsurning – En pilotstudie i Jönköpings län
1998:1	Miljökonsekvensbeskrivning (MKB) av skogsbränsleuttag, asktillförsel och övrig näringskompensation
1998:3	Dalaskog - Pilotprojekt i landskapsanalys
1998:4	Användning av satellitdata – hitta avverkad skog och uppskatta lövröjningsbehov
1998:5	Basketjoner och aciditet i svensk skogsmark - tillstånd och förändringar
1998:6	Övervakning av biologisk mångfald i det brukade skogslandskapet. With a summary in English: Monitoring of biodiversity in managed forests.
1998:7	Marksvampar i kalkbarrskogar och skogsbeten i Gotländska nyckelbiotoper
1999:1	Miljökonsekvensbeskrivning av Skogsstyrelsens förslag till åtgärdsprogram för kalkning och vitalisering
1999:2	Internationella konventioner och andra instrument som behandlar internationella skogsfrågor
2000:1	Samordnade åtgärder mot försurning av mark och vatten - Underlagsdokument till Nationell plan för kalkning av sjöar och vattendrag
2000:4	Skogsbruket i den lokala ekonomin
2000:5	Aska från biobränsle
2000:6	Skogsskadeinventering av bok och ek i Sydsverige 1999
2001:1	Landmolluskfaunans ekologi i sump- och myrskogar i mellersta Norrland, med jämförelser beträffande förhållandena i södra Sverige
2001:2	Arealförluster från skogliga avrinningsområden i Västra Götaland
2001:3	The proposals for action submitted by the Intergovernmental Panel on Forests (IPF) and the Intergovernmental Forum on Forests (IFF) - in the Swedish context
2001:4	Resultat från Skogsstyrelsens ekenkät 2000
2001:5	Effekter av kalkning i utströmningsområden med kalkkross 0 - 3 mm
2001:6	Biobränslen i Söderhamn
2001:7	Entreprenörer i skogsbruket 1993-1998
2001:8A	Skogspolitisk historia
2001:8B	Skogspolitiken idag - en beskrivning av den politik och övriga faktorer som påverkar skogen och skogsbruket
2001:8C	Gröna planer
2001:8D	Föryngring av skog
2001:8E	Fornlämningar och kulturmiljöer i skogsmark
2001:8G	Framtidens skog
2001:8H	De skogliga aktörerna och skogspolitiken
2001:8I	Skogsbilvägar
2001:8J	Skogen sociala värden
2001:8K	Arbetsmarknadspolitiska åtgärder i skogen
2001:8L	Skogsvårdsorganisationens uppdragsverksamhet
2001:8M	Skogsbruk och rennäring
2001:8O	Skador på skog
2001:9	Projekterfarenheter av landskapsanalys i lokal samverkan – (LIFE 96 ENV S 367) Uthålligt skogsbruk byggt på landskapsanalys i lokal samverkan
2001:11A	Strategier för åtgärder mot markförsurning
2001:11B	Markförsurningsprocesser
2001:11C	Effekter på biologisk mångfald av markförsurning och motåtgärder
2001:11D	Urvalskriterier för bedömning av markförsurning
2001:11E	Effekter på kvävedynamiken av markförsurning och motåtgärder
2001:11F	Effekter på skogsproduktion av markförsurning och motåtgärder
2001:11G	Effekter på tungmetallers och cesiums rörlighet av markförsurning och motåtgärder
2002:1	Ekskador i Europa
2002:2	Gröna Huset, slutrapport

2002:3	Project experiences of landscape analysis with local participation – (LIFE 96 ENV S 367) Local participation in sustainable forest management based on landscape analysis
2002:4	Landskapsekologisk planering i Söderhamns kommun
2002:5	Miljöriktig vedeldning - Ett informationsprojekt i Söderhamn
2002:6	White backed woodpecker landscapes and new nature reserves
2002:7	ÄBIN Satellit
2002:8	Demonstration of Methods to monitor Sustainable Forestry, Final report Sweden
2002:9	Inventering av frötäktssbestånd av stjärkek, bergek och rödek under 2001 - Ekdöd, skötsel och naturvård
2002:10	A comparison between National Forest Programmes of some EU-member states
2002:11	Satellitbildsbaserade skattningar av skogliga variabler
2002:12	Skog & Miljö - Miljöbeskrivning av skogsmarken i Söderhamns kommun
2003:1	Övervakning av biologisk mångfald i skogen - En jämförelse av två metoder
2003:2	Fågelfaunan i olika skogsmiljöer - en studie på beståndsnivå
2003:3	Effektivare samråd mellan rennärning och skogsbruk -förbättrad dialog via ett utvecklat samrådsförfarande
2003:4	Projekt Nissadalen - En integrerad strategi för kalkning och askspridning i hela avrinningsområden
2003:5	Projekt Renbruksplan 2000-2002 Slutrapport, - ett planeringsverktyg för samebyarna
2003:6	Att mäta skogens biologiska mångfald - möjligheter och hinder för att följa upp skogspolitikens miljömål i Sverige
2003:7	Vilka botaniska naturvärden finns vid torplämningar i norra Uppland?
2003:8	Kalkgranskogar i Sverige och Norge – förslag till växtsociologisk klassificering
2003:9	Skogsägare på distans - Utvärdering av SVO:s riktade insatser för utbor
2003:10	The EU enlargement in 2004: analysis of the forestry situation and perspectives in relation to the present EU and Sweden
2004:1	Effektuppföljning skogsmarkskalkning tillväxt och trädvitalitet, 1990-2002
2004:2	Skogliga konsekvensanalyser 2003 - SKA 03
2004:3	Natur- och kulturinventeringen i Kronobergs län 1996 - 2001
2004:4	Naturlig föryngring av tall
2004:5	How Sweden meets the IPF requirements on nfp
2004:6	Synthesis of the model forest concept and its application to Vilhelmina model forest and Barents model forest network
2004:7	Vedlevande arters krav på substrat - sammanställning och analys av 3.600 arter
2004:8	EU-utvidgningen och skogsindustrin - En analys av skogsindustrins betydelse för de nya medlemsländernas ekonomier
2004:10	Om virkesförrådets utveckling och dess påverkan på skogsbrukets lönsamhet under perioden 1980-2002
2004:11	Naturskydd och skogligt genbevarande
2004:12	När vi skogspolitikens mångfaldsmål på artnivå? - Åtgärdsförslag för uppföljning och metodutveckling
2005:1	Access to the forests for disabled people
2005:2	Tillgång till naturen för människor med funktionshinder
2005:3	Besökarstudier i naturområden - en handbok
2005:4	Visitor studies in nature areas - a manual
2005:5	Skogshistoria år från år 1177-2005
2005:6	Vägar till ett effektivare samarbete i den privata tätortsnära skogen
2005:7	Planering för rekreation - Grön skogsbruksplan i privatägd tätortsnära skog
2005:8a-8c	Report from Proceedings of ForestSAT 2005 in Borås May 31 - June 3
2005:9	Sammanställning av stormskador på skog i Sverige under de senaste 210 åren
2005:10	Frivilliga avsättningar - en del i Miljökvalitetsmålet Levande skogar
2005:11	Skogliga sektorsmål - förutsättningar och bakgrundsmaterial
2005:12	Målbilder för det skogliga sektorsmålet - hur går det med bevarandet av biologisk mångfald?
2005:13	Ekonomiska konsekvenser av de skogliga sektorsmålen
2005:14	Tio skogsägares erfarenheter av stormen
2005:15	Uppföljning av skador på fornlämningar och övriga kulturlämningar i skog
2005:16	Mykorrhizasvampar i örtrika granskogar - en metodstudie för att hitta värdefulla miljöer
2005:17	Forskningsseminarium skogsbruk - rennärning 11-12 augusti 2004
2005:18	Klassning av renbete med hjälp av ståndortsboniteringens vegetationstypsindelning
2005:19	Jämförelse av produktionspotential mellan tall, gran och björk på samma ståndort
2006:1	Kalkning och askspridning på skogsmark - redovisning av arealer som ingått i Skogsstyrelsens försöks-verksamhet 1989-2003
2006:2	Satellitbildsanalys av skogsbilvägar över våtmarker
2006:3	Myllrande Våtmarker - Förslag till nationell uppföljning av delmålet om byggande av skogsbilvägar över värdefulla våtmarker
2006:4	Granbarkborren - en scenarioanalys för 2006-2009
2006:5	Överensstämmelse anmält och verkligt GROT-uttag?
2006:6	Klimathotet och skogens biologiska mångfald
2006:7	Arenor för hållbart brukande av landskapets alla värden - begreppet Model Forest som ett exempel
2006:8	Analys av riskfaktorer efter stormen Gudrun
2006:9	Stormskadad skog - föryngring, skador och skötsel
2006:10	Miljökonsekvenser för vattenkvalitet, Underlagsrapport inom projektet Stormanalys

2006:11	Miljökonsekvenser för biologisk mångfald - Underlagsrapport inom projekt Stormanalys
2006:13	Hur drabbades enskilda skogsägare av stormen Gudrun - Resultat av en enkätundersökning
2006:14	Riskhantering i skogsbruket
2006:15	Granbarkborrens utnyttjande av vindfällan under första sommaren efter stormen Gudrun - (The spruce bark beetle in wind-felled trees in the first summer following the storm Gudrun)
2006:16	Skogliga sektorsmål i ett internationellt sammanhang
2006:17	Skogen och ekosystemansatsen i Sverige
2006:18	Strategi för hantering av skogliga naturvärden i Norrtälje kommun ("Norrtäljeprojektet")
2006:19	Kantzonens ekologiska roll i skogliga vattendrag - en litteraturöversikt
2006:20	Ägoslag i skogen - Förslag till indelning, begrepp och definitioner för skogsrelaterade ägoslag
2006:21	Regional produktionsanalys - Konsekvenser av olika miljöambitioner i länen Dalarna och Gävleborg
2006:22	Regional skoglig Produktionsanalys - Konsekvenser av olika skötselregimer
2006:23	Biomassaflöden i svensk skogsnäring 2004
2006:24	Trädbränslestatistik i Sverige - en förstudie
2006:25	Tillväxtstudie på Skogsstyrelsens obsytor
2006:26	Regional produktionsanalys - Uppskattning av tillgängligt trädbränsle i Dalarnas och Gävleborgs län
2006:27	Referenshågn som ett verktyg i vilt- och skogsförvaltning
2007:1	Utvärdering av ÄBIN
2007:2	Trädslagets betydelse för markens syra-basstatus - resultat från Ståndortskarteringen
2007:3	Älg- och rådjursstammarnas kostnader och värden
2007:4	Virkesbalanser för år 2004
2007:5	Life Forests for water - summary from the final seminar in Lycksele 22-24 August 2006
2007:6	Renskadorna i plant- och ungskog - en litteraturöversikt och analys av en taxeringsmetod
2007:7	Övervakning och klassificering av skogsvattendrag i enlighet med EU:s ramdirektiv för vatten - exempel från Emån och Öreälven
2007:8	Svenskt skogsbruk möter klimatförändringar
2007:9	Uppföljning av skador på fornlämningar i skogsmark
2007:10	Utgör kvävegödsling av skog en risk för Östersjön? Slutsatser från ett seminarium anordnat av Baltic Sea 2020 i samarbete med Skogsstyrelsen
2008:1	Arenas for Sustainable Use of All Values in the Landscape - the Model Forest concept as an example
2008:2	Samhällsekonomisk konsekvensanalys av skogsmarks- och ytvattenkalkning
2008:3	Mercury Loading from forest to surface waters: The effects of forest harvest and liming
2008:4	The impact of liming on ectomycorrhizal fungal communities in coniferous forests in Southern Sweden
2008:5	Långtidseffekter av kalkning på skogsmarkens kol- och kväveförråd
2008:6	Underlag för en nationell strategi för skötsel och skydd av sumpskogar
2008:7	Regionala analyser om kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk
2008:8	Frötäkt och frötäktso mråden av gran och tall i Sverige
2008:9	Vägledning vid skogsmarkskalkning
2008:10	Områden som skogsmarkskalkats inom Skogsstyrelsens försöksverksamhet 2005-2007
2008:11	Inventering av ädellövplanteringar på stormhyggen från 1999 i Skåne
2008:12	Aluminiumhalter i skogsbäckar och variationen med avrinningsområdenas egenskaper
2008:13	Åtgärder för ett uthålligt brukande av skogsmarken - resultat från studier finansierade inom Movib
2008:14	Användningen av växtskyddsmedel inom skogsbruket
2008:15	Skogsmarkskalkning
2008:16	Skogsmarkskalkningens effekter på kemin i mark, grundvatten och ytvatten i SKOKAL-områdena 16 år efter behandling
2008:18	Effekter av skogsbruk på rennäringen - en litteraturstudie
2008:19	Hyggesfritt skogsbruk i ädellövskog - En litteratursammanställning
2008:20	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk i ädellövskogar - slutrapport för delprojekt Ädellöv
2008:21	Skoglig kontinuitet och historiska kartor - en metodstudie för bokskog
2008:22	Kontinuitetsskogar och Kontinuitetsskogsbruk - Slutrapport för delprojekt Skötsel - hyggesfritt skogsbruk
2008:23	Naturkultur - Utvecklingen i försöksserien de 10 första åren
2008:24	Jämförelse av ekonomi och produktion mellan trakthyggesbruk och blädning i skiktad granskog - analyser på beståndsnivå baserade på simulering
2008:25	Skogliga konsekvensanalyser 2008 - SKA-VB 08
2009:1	Åtgärdsplanering i reglerade vattendrag - arbetsgång och åtgärdsförslag i övre Ångermanälven
2009:2	Skog & Historia i Uppland - Gröna Jobb 2004-2008
2009:3	Utvärdering av metoder för kvantifiering av epifytiska hänglavar
2009:4	Kartläggning och Identifiering av kontinuitetsskog
2009:5	Skogsproduktion i stormområdet: Ett underlag för Skogsstyrelsens strategi för uthållig skogsproduktion
2009:6	Ekonomisk beskrivning av konsekvenser i samband med ledningsinträng i skogsmark
2009:7	Avverkning av nyckelbiotoper och objekt med höga naturvärden - en gis-analys och inventeringsdata från Polytax
2009:8	Produktionsanalys i Gävleborgs län
2009:9	Skogsstyrelsens erfarenheter kring samarbetsnätverk i landskapet

Av Skogsstyrelsen publicerade Meddelanden:

1991:2	Vägplan -90
1991:5	Ekologiska effekter av skogsbränsleuttag
1995:2	Gallringsundersökning 92
1995:3	Kontrolltaxering av nyckelbiotoper
1996:1	Skogsstyrelsens anslag för tillämpad skogsproduktionsforskning
1997:1	Naturskydd och naturhänsyn i skogen
1997:2	Skogsvårdsorganisationens årskonferens 1996
1998:1	Skogsvårdsorganisationens Utvärdering av Skogspolitiken
1998:2	Skogliga aktörer och den nya skogspolitiken
1998:3	Föryngringsavverkning och skogsbilvägar
1998:4	Miljöhänsyn vid föryngringsavverkning - Delresultat från Polytax
1998:5	Beståndsanläggning
1998:6	Naturskydd och miljöarbete
1998:7	Röjningsundersökning 1997
1998:8	Gallringsundersökning 1997
1998:9	Skadebilden beträffande fasta fornlämningar och övriga kulturmiljövärden
1998:10	Produktionskonsekvenser av den nya skogspolitiken
1998:11	SMILE - Uppföljning av sumpskogsskötsel
1998:12	Sköter vi ädellövskogen? - Ett projekt inom SMILE
1998:13	Riksdagens skogspolitiska intentioner. Om mål som uppdrag till en myndighet
1998:14	Swedish forest policy in an international perspective. (Utfört av FAO)
1998:15	Produktion eller miljö. (En mediaundersökning utförd av Göteborgs universitet)
1998:16	De trädbevuxna impedimentens betydelse som livsmiljöer för skogslevande växt- och djurarter
1998:17	Verksamhet inom Skogsvårdsorganisationen som kan utnyttjas i den nationella miljöövervakning
1998:19	Skogsvårdsorganisationens årskonferens 1998
1999:1	Nyckelbiotopsinventeringen 1993-1998. Slutrapport
1999:3	Sveriges sumpskogar. Resultat av sumpskogsinventeringen 1990-1998
2001:1	Skogsvårdsorganisationens Årskonferens 2000
2001:2	Rekommendationer vid uttag av skogsbränsle och kompensationsgödsling
2001:3	Kontrollinventering av nyckelbiotoper år 2000
2001:4	Åtgärder mot markförurning och för ett uthålligt brukande av skogsmarken
2001:5	Miljöövervakning av Biologisk mångfald i Nyckelbiotoper
2001:6	Utvärdering av samråden 1998 Skogsbruk - rennärning
2002:1	Skogsvårdsorganisationens utvärdering av skogspolitikens effekter - SUS 2001
2002:2	Skog för naturvårdsändamål – uppföljning av områdesskydd, frivilliga avsättningar, samt miljöhänsyn vid föryngringsavverkning
2002:4	Action plan to counteract soil acidification and to promote sustainable use of forestland
2002:6	Skogsmarksgödsling - effekter på skogshushållning, ekonomi, sysselsättning och miljön
2003:1	Skogsvårdsorganisationens Årskonferens 2002
2003:2	Konsekvenser av ett förbud mot permetrinbehandling av skogsplanter
2004:1	Kontinuitetsskogar - en förstudie
2004:2	Landskapsekologiska kärnområden - LEKO, Redovisning av ett projekt 1999-2003
2004:3	Skogens sociala värden
2004:4	Inventering av nyckelbiotoper - Resultat 2003
2006:1	Stormen 2005 - en skoglig analys
2007:1	Övervakning av insektsangrepp - Slutrapport från Skogsstyrelsens regeringsuppdrag
2007:2	Kvävegödsling av skogsmark
2007:3	Skogsstyrelsens inventering av nyckelbiotoper - Resultat till och med 2006
2007:4	Fördjupad utvärdering av Levande skogar
2007:5	Hållbart nyttjande av skog
2008:1	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk
2008:2	Rekommendationer vid uttag av avverkningsrester och askåterföring
2008:3	Skogsbrukets frivilliga avsättningar
2008:4	Rundvirkes- och skogsbränslebalanser för år 2007 – SKA-VB 08
2009:1	Dikesrensningens regelverk
2009:2	Viltanpassad Skogsskötsel – Skogliga åtgärder för att minska skador
2009:3	Ny metod och nya definitioner i uppföljningen av frivilliga avsättningar
2009:4	Stubbskörd – kunskapssammanställning och Skogsstyrelsens rekommendationer
2009:5	Vidareutveckling av pågående viltskadeinventeringar
2009:6	En märkbar förändring i skogsägarnas vardag – Projekt Skogsägarnas myndighetskontakter

Beställning av Rapporter och Meddelanden

Skogsstyrelsen,
Bokhandeln
551 83 JÖNKÖPING
Telefon: 036 – 35 93 40
växel 036 – 35 93 00
fax 036 – 19 06 22
e-post: bokhandeln@skogsstyrelsen.se
www.skogsstyrelsen.se

I Skogsstyrelsens Meddelande-serie publiceras redogörelser, utredningar m.m. av officiell karaktär. Innehållet överensstämmer med myndighetens policy.

I Skogsstyrelsens Rapport-serie publiceras redogörelser och utredningar m.m. för vars innehåll författaren/författarna själva ansvarar.

Skogsstyrelsen publicerar dessutom fortlöpande: Foldrar, broschyrer, böcker m.m. inom skilda skogliga ämnesområden. Skogsstyrelsen är också utgivare av tidningen SkogsEko.

Detta meddelande beskriver Hur skogsägarnas myndighetskontakter kan underlättas och hur information som är till nytta i skogsbruket kan förmedlas på ett effektivt sätt.

Det är resultatet av ett uppdrag som Skogsstyrelsen fick i 2009 års regleringsbrev.